De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP WOENSDAG VAN IEDERE WEEK.
A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daarna niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en Toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

10de JARG. NO. 20. SHEBOYGAN, WISCONSIN 22 JUNIJ 1859 GEHEEL NO. 488.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON WEDNESDAY OF EACH WEEK BY
A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	
1 sq	1 00	1 39	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9,00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	55
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	11	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 Pline. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

MIDDELBURG, 16 Mei. Wij vernemen dat door den heer mr. *W. C. M. de Jonge van Ellemeet* te Oostkappelle, ter beschikking van de Vereeniging tot bevordering van den tuinbouw alhier zijn gesteld eene gouden medaille, voor ses stuks fraai bloeijende orchideën, en eene zilveren vergulde medaille voor de schoonste verzameling van 25 nieuw-hollandsche planten, beide in te zenden op de in september dezes jaars te houdene tentoonstelling.

— In den voormiddag van jl. donderdag is, in de gemeente St. Jan Steen, op de hofstede bewoond door den landbouwer *C. van Gassen*, een brand uitgebarsten, waardoor bij fellen wind en de groote droogte, in weinig tijds huis en schuur een prooi der vlammen werden. De brand is begonnen in de afzonderlijk staande schuur; drie paarden, ses stuks hoornvee, al het bouwgereedschap, benevens eene groote partij gedorschen graan enz. zijn in den brand gebleven. Men zegt dat de gebouwen tegen brandschade verzekerd waren, doch geene der roerende voorwerpen. De brandweer der gemeente heeft ijverig gewerkt om den voortgang te stuiten van den brand, waarvan de oorzaak tot heden onbekend is.

— Op woensdag den 1sten Junij aanstaande zal bij den hoogen raad der Nederlanden (kamer van strafzaken) behandeld worden het beroep in cassatie, ingesteld door *C. A. Gunkel*, gepensioneerd luitenant generaal, tegen het arrest van het provinciaal geregtshof van Zuidholland van 16 april ll., waarbij hij ter zake van vergiftiging is veroordeeld tot de straffe des doods. Als raadsheer-rapporteur is benoemd de heer mr *Pape*. De procureur-generaal van *Maanen* zal het openbaar ministerie waarnemen. De middelen van cassatie zullen worden toegelicht door den heer advocaat mr. *D. Leon*, verdediger van den requirant van cassatie.

— Uit Neuzen wordt van 16 dezer gemeld: Met genoegen vernemen wij, dat bij aldien geene nieuwe voorvallen de hoop verijdelen, het vooruitzigt allezins gunstig is om den Nieuwen Neuzenpolder te kunnen behouden. Tot zijne beveiliging zal er eene kapitale binnendijk aangelegd worden, welke voor zeedijk zal kunnen dienen, in welken maatregel van waarborg de ingelanden bewilligd hebben.

— Naar men verneemt, strandde er dingsdag ten 9 ure te ter Heijden eene reiboot, waarin zich slechts een persoon bevond. Bij onderzoek moet gebleken zijn, dat die persoon een deserteur van de marine was, die Texel 48 uren te voren verlaten had, met het voornemen om met een zeer ligt bootje al roeijende de engelsche kust te bereiken. De waaghals had gedurende al den tijd die hij op zee gedobberd had, geen voedsel gebruikt, en was dus als het ware uitgehongerd. Bij den veldwachter der gemeente moet hij de eerste verversschingen gebruikt hebben. Daarna is hij voor den burgemeester gebragt, die hem aan de bevoegde autoriteit schijnt te hebben overgeleverd.

— De kamer van koophandel van Avignon heeft eenen prijs van 5000 francs uitgeloofd voor den Franschman of buitenlander, die het beste middel tot ontdekking van vervalschingen der meekrap zou aanwijzen. Zij verlangt de antwoorden op deze prijsvraag uiterlijk op 30 september aanstaande te ontvangen.

MIDDELBURG 23 Mei. Zr. Ms. fregat de Ruiter, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee *G. Fabius*, komende van Oost-Indie, is vrijdag namiddag ter reede van Vlissingen aangekomen.

Het lijk van den vice-admiraal *J. F. D Bouricius* is van boord naar een der gebouwen van 's rijks werf getransporteerd, van waar het morgen voormiddag plegtig zal worden ter aarde besteld met de aan den rang van den overledene verschuldigde eerbewijzen.

— Stalhouders en kooplieden in hooi te Amsterdam hebben een adres bij de tweede kamer ingezonden, houdende verzoek tot het gedurende den oorlog verbieden van den uitvoer van hooi en stroo.

AMSTERDAM 18 Mei. Als een staaltje, dat men op bejaarden ouderdom nog trouwlustig van harte zijn kan, dient, dat te Schragerburg den 7den Mei jl. een paar door den echt verbonden is, welke te zamen 142 jaren tellen, namelijk, de bruidegom 70 en het bruidje 72 jaren.

— Wij vernemen, dat eenige personen, die behoord hebben tot het legercorps, dat in 1813 en 1814 bij het beleg van Naarden dienst deed, gisteren avond in eene bijeenkomst in het Vosje, op het Rokin, besloten hebben, jaarlijks eene reunie te houden van allen, die bij dat korps gestaan hebben en nog in leven zijn. Tot dusverre werd zulk eene reunie om de vijf jaar gehouden, doch thans zal elk jaar voor de overblijvenden de gelegenheid bestaan tot een vriendschappelijk zamenzijn, teneinde de feiten dier gewigtige dagen te herdenken.

ZWOLLE, 21 Mei. In de gemeenten Oldemarkt, Steenwijkerwold, Zwartsluis en in het Staphorsterveld hebben sinds een paar dagen in de groote veenderijen ernstige oneenigheden plaats tusschen de veenbazen en de arbeiders, wegens de arbeidsloonen. Thans loopen in die streken honderde arbeiders rond en willen niet werken.

GRONINGEN, 24 Mei. Uit Scheemda meldt men ons, dat er in die gemeente door onderscheidene landgebruikers omtrent vijfentwintig deimten hooiland aan de heeren Breedregt, uit Barendrecht in Zuid-Holland, voor den duren prijs van ƒ 128 het deimt, tot vlasbouw verhuurd zijn. Het gewas staat daar heerlijk, en verschaft op dit oogenblik werk aan een groot aantal wieders, komende met al de overige kosten der bebbeiding voor rekening van gemelde heeren. Naar het eenen berigtgever voorkomt, moet de opbrengst ruim zijn, zullen zij er hunne rekening bij vinden.

[illegible] Aangaande den stand der gewassen kunnen [illegible] uit het Oldambt berigten dat zij sedert den verkwikkenden regen weinig te wenschen overlaten. Wat van het uitgezaaide haver nog droog in den grond lag is opgekomen, en wat door het [illegible] aanmerkelijk begon te kwijnen, heeft zich hersteld. Bijzonder levert het bloeijende koolzaad den heerlijken aanblik van eene weelderigheid op, zoo als wij in vele jaren niet mogten aanschouwen. Ook is er overvloed van gras op de velden, en van de ooftboomen in de tuinen eene rijke verwachting, zoodat het schijnt, een regt gezegend jaar voor den landman te zullen worden.

AMSTERDAM, 18 Mei. Het provinciaal geregtshof in Noord Holland heeft gisteren P. de G. wegens het onder eede in eene correctioneele strafzaak afleggen eener valsche verklaring ten voordeele van een beklaagde, veroordeeld tot 5 jaren confinement.

— Wij lezen heden het navolgende in het *Handelsblad*:

"Wij merken op: 1. dat de Eerste Kamer der Staten Generaal in de laatste dagen verworpen heeft: 1. het voorstel van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, door den heer Sloet van Oldhuis aangeboden, nopens de afkoopbaarheid der tienden, en wel met 29 tegen 6 stemmen; 2. het ontwerp van de Regering, tot herziening van het tarief van regten op den in- en uitvoer en wel met 19 tegen 16 stemmen.

2. Dat de Tweede Kamer heeft verworpen: 1. het ontwerp tot indiensthouding der ligting van de nationale militie van 1854 en wel met 58 tegen 7 stemmen, en 2. art. 1. van het ontwerp nopens de buitenlandsche vennootschappen en wel met 50 tegen 9 stemmen; tengevolge waarvan laatstgemeld ontwerp door de Regering is ingetrokken.

"Wat zal nu het lot zijn van het wetsontwerp nopens het onder de wapenen roepen van de ligtingen van 1856 en 1857, waaraan eene zoo hoogst ongunstige ontvangst in de afdeelingen der Tweede Kamer is te beurt gevallen! Wat zal het lot zijn van de vele belangrijke wetsontwerpen die bij de TweedeKamer aanhangig zijn! Wat van de regterlijke organisatie, wat van de emancipatie der slaven in West-Indie, wat van de spoorwegen! En verslagen over regterlijke organisatie en Noorder-spoorwegen zijn reeds sedert eenige dagen uitgebragt, maar men ziet tegen de discussie op, omdat men vreest, dat zij tot geen resultaat zal leiden. De aangekondigde voordragt nopens de Zuidelijke spoorwegen, waartoe voorloopige consessie verleend is, blijft voor al-nog achterwege. Acht men het oogenblik tot aanbieding ongeschikt, of werken de ongelukkige tijdsomstandigheden ook hierop nadeelig? — Wij zijn reeds op half Mei, Pinksteren nadert, de vacantietijd is daar, het zittingjaar spoedt voorbij, er komt niets ten stand, tot hiertoe werd een vruchtelooze tijd doorgebragt. Aan wien ligt de schuld? Wij willen het niet beslissen, maar wij vestigen slechts de aandacht op de daadzaak zelve en wij betreuren het in het belang des lands, dat die daadzaak niet te loochenen valt."

AMSTERDAM, 18 Mei. Aan een partikulier schrijven uit Hongkong, dd. 31sten Maart, ontleent de *Amsterdamsche Courant* het volgende:

"Nauwelijks zes weken geleden vernamen wij den brand, welke in Jeddo zulke vreesselijke verwoestingen had aangerigt; thans vernemen wij dat Nagasaki door een dergelijken ramp geteisterd is. Hoewel de brand alhier niet zoo veel schade heeft aangebragt, is het toch te betreuren, dat de op Decima gevestigde Hollanders er het gevoeligst door geleden hebben. Uit eenen brief van Nagasaki, dd. 11 Maart, vernemen wij de volgende bijzonderheden:

"In den nacht van den 7den op den 8sten dezer brak hier een felle brand uit, welke een groot gedeelte van het eiland Decima in de asch heeft gelegd. De brand was in eenen Hollandschen loken en zijdewinkel ontstaan, die spoedig eene prooi der vlammen werd; door den hevigen wind geraakten de huizen aan den overkant der straat mede in brand, waardoor de huizen der hh. J. J. Spengler & Co., benevens magazijn, Textor & Co., en Gerlach & Co, twee Hollandsche gouvernements-pakhuizen en zeven Japansche winkels in een uur tijds geheel verwoest zijn. Van het geheele getal huizen is slechts het huis van den heer Polsbroek bewaard gebleven. Wegens het buitengewoon lage tij, was in het eerste half uur met geen mogelijkheid water te verkrijgen. Van het afgebrande was niets tegen brandschade verzekerd.

Spoedig na het uitbreken van den brand, waren de officieren en 400 manschappen van het ter reede liggende Russische fregat *Askold* ter plaats van het onheil. Aan hen, benevens aan de equipage van den Britschen schepener *Zephyr* is het te danken, dat de brand geene verdere verwoestingen heeft aangerigt; ook hebben de Hollandsche bark *Gelderland* en andere ter reede liggende schepen goede hulp verleend. Dewijl de bemanning der overige Engelsche schepen op zulk eene schandelijke wijze geplunderd heeft wordt de schade op ruim 200,000 dollars berekend. De Japansche gouverneur, benevens al de autoriteiten waren bij den brand tegenwoordig, en boden zelve de behulpzame hand. Den volgenden morgen werden door den gouverneur alle mogelijke verversschingen aan de ongelukkige slagtoffers uitgedeeld."

ITALIAANSCHE STATEN.

Oppervlakte en bevolking. Het oppervlak van Italië, tusschen de Var, de Isonzo en de Middellandsche zee bedraagt 5608 v. geogr. mijlen, bewoond door 25.810.000 menschen, als volgt verdeeld: op de verschillende Staten.

Naam v. d. Staat.		Bevolk.	Opperv l. in v. g mijl.	Inw. per v. g. mijl.
Sardinie	vastland	4,300,000	932	4936
	eilanden	577,000	440	1310
Lombard. Ven. Kon.	Lombar.	3,010,000	392	8023
	Venetie	2,495,000	434	6010
Parma		500,000	112	4404
Modena		605,000	110	5500
Toscane		1,793,000	402	4460
Kerkelijke Staat		3,125,000	753	4150
Beide Sicilien	Sicilie	2,230,000	498	4478
	Napels	6,885,000	1535	4465
Totaal		25,810,000	5608	Ge. 4602

De eilanden Sardinie en Sicilie aftrekkende, behoudt men voor het vaste land 23 millioen inwoners op 4670 v. geogr. mijlen of circa 5000 inwoners per mijl.

Wanneer men bedenkt dat in Frankrijk 36 millioen menschen op 9748 v. geogr. m. wonen of op elke mijl nauwelijks 3700; in Pruissen 17½ millioen op 5104 mijlen of slechts 3400 per mijl; in Nederland 3½ millioen op 594 mijlen of 5600 per mijl: dan zal men zien, dat Italie tot de meest bevolkte landen behoort. Op een oppervlak, weinig grooter dan Pruissen, wonen bijna 26 millioen menschen.

GRONINGEN, 20 Mei. L.l. Dingsdag, plm. 4 uur namiddags, ontstond er te Nieuwolda een zwaar onweder, vergezeld van donder en bliksem, en zoo hevig, dat ouden van dagen zich niet herinneren, het zoo belesfd te hebben.—Gelukkig is de schade, daardoor veroorzaakt zeer gering. Het huis van den heer J. T. Geerstema, bierbrouwer te Nieuwolda, werd door den bliksem getroffen zonder brand te verwekken. Men bevond alleen, dat het nieuwe beleg onder eene goot geheel was verbrijzeld. Van meer onheilen heeft men te Nieuwolda niet vernomen. Met den regen, die er bij gevallen is, is men zoo daar als elders zeer verheugd, dewijl men hoopt, dat hij heilzaam voor land- en tuinvruchten zal zijn.

— Naar wij vernemen, is dezer dagen door de voorloopige concessionarissen voor den aanleg van een spoorweg van Utrecht op Zwolle het gevorderde waarborg-kapitaal van 2 ton gestort, zoodat men zich nu vleijen mag, dat aan deze consessie gevolg zal worden gegeven. Volgens de voorloopig verleende consessie, zou de lijn loopen langs Amersfoort, Nijkerk, Harderwijk en Elburg tot Zwolle, om aldaar aan den Noorderspoorweg aan te sluiten.

BELGIE.

De senaat heeft Dingsdag het buitengewoon crediet van 9 millioen voor oorlog, alsook het budget voor dat departement goedgekeurd. Verscheidene leden, die gewoonlijk tegen dit budget stemmen, verklaarden, dat zij, met het oog op den buitenlandschen toestand, hunne stem nu niet zouden weigeren, maar dan ook onder voorwaarde, dat Belgie zijne onzijdigheid zou weten te handhaven. Op eene interpellatie van den heer Demanet over de vestingwerken van Namen, antwoordde de minister, dat de verstikkende ringmuur dier stad wel zou verdwijnen, maar eerst in rustiger tijd.

— Te Dieson bij Verviers zijn in den avond van den 17den drie lakenfabrijken eene prooi der vlammen geworden. De schade wordt op 300,000 francs begroot.

FRANKRIJK.

De aartsbisschop van Parijs, kardinaal Morlot, heeft in een mandement van den 11den dezer openbare gebeden voor den voorspoed der Fransche wapenen en voor het herstel des vredes uitgeschreven. Dit stuk is geheel in den geest van het Fransche gouvernement gesteld, en werpt de schuld der vredebreuk van hetzelve af, maar het geeft niet onduidelijk te kennen, dat het oordeel anders zou worden, indien het wereldlijk gezag van den Roomschen Stoel door den oorlog in gevaar kwam. Na zijn vertrouwen op Fransche wapenen te hebben betuigd, vervolgd de aartsbisschop aldus:

"Maar voor Christelijke harten, voor Fransche gemoederen is het bovenal geruststellend en vertroostend, dat er, in de mate, waarin 's menschen voorzorg de toekomst vooruit zien en daarop werken kan, niets verzuimd is om de veiligheid en de onmisbare onafhankelijkheid van den Heiligen Apostolischen Stoel te verzekeren. De Heilige Stoel zal niets te duchten hebben van den strijd, die als voor de poorten van het pauselijk gebied aangevangen is. De Katholijken kenden dienaangaande de persoonlijke denkwijze van het staatshoofd en de handelingen van zijn gouvernement, waarin de oude en roemrijke overleveringen van Frankrijk herleven. Ja, de vorst, die aan de godsdienst zoo veel blijken van ontzag en verknochtheid heeft gegeven, en die na de donkere dagen van 1848 den Heiligen vader weder op het Vatikaan heeft gebragt, wil, dat het opperhoofd der kerk in al zijne regten worde geëerbiedigd. Dit is eene heugelijke verzekering, aan de bisschoppen van Frankrijk onlangs in eene mededeeling van het keizerlijk gouvernement gegeven. Een iegelijk moet zich daarover verblijden, om den wille van ons land, waaraan dit nieuwe blijk van kinderlijke vroomheid zegen zal aanbrengen, en om den wille des geloovigen, wiens inborst zoo grootmoedig, wiens hart zoo edel en zoo vol goedertierenheid is, en die in de strijdende legerscharen niet anders kan zien dan zijne kinderen, die hij zonder onderscheid in teedere zorgvuldigheid omhelst."

Verder zegt de kardinaal: "God bescherme Frankrijk, waaraan Hij, gelijk Bossuet zegt, ten allen tijde een meer vaderlijk, een nog teederder gevoel dan aan de andere natien schijnt te hebben toegedragen. Hij geve ons land, zooals telkens vroeger, kracht in den strijd en gematigdheid bij de overwinning. Hij wake voor den Keizer, zegene diens degen en verijdele de plannen der vijanden.

"Bidden wij, dat de oorlog verkort worde en dat de Voorzienigheid ons weldra eenen gelukkigen en duurzamen vrede schenke. De oorlog is zoo oud als het menschdom; maar hij ligt niet anders in het goddelijke wereldplan, dan als eene kastijding, eene boete. Het is eene stem waardoor God spreekt om ons te onderrigten en te verbeteren. Zoo doende herinnert hij aan degenen, die het vergeten, dat er hier beneden geen duurzaam geluk is, en dat zijne hand de miskende beginselen wreekt door ons aan onze onbeteugelde hartstogten prijs te geven. Alzoo behoort men, oorlog voerende met echt vaderlandsche krijgsdrift en zonder opofferingen te schromen, zich tevens deze beproeving ten nutte te maken, om in Gods oog beter te worden. Terwijl men vurig naar vrede verlangt, behoort men die in Christelijken geest te wenschen, dat is: om daardoor geruster in het gevaarlijke bezit der aardsche genietingen te zijn, maar om ons meer ongestoord voor de rust der zalige eeuwigheid te kunnen bereiden."

— Hoe men ook uit kleinigheden vaak allerlei dwaze gevolgtrekkingen weet af te leiden, bewijst weder het volgende: Te Fontainebleau worden departementen in gereedheid gebragt, zonder dat men weet welke bestemming er aan zal gegeven worden. De een zegt dat de Keizer van Rusland ze zal komen betrekken; een ander wil weten dat de Paus er tijdelijk verblijf komt houden, maar nog weder een ander gelooft dat de Keizer van Oostenrijk, na overwonnen te zijn, in die apartementen zal ontvangen worden.— Deze laatste profeet gelijkt in het voorbarige zijner redenering wel op een Duitsch blad, hetwelk aan zijne lezers tracht diets te maken, "dat Longwood op St. Helena weder in gereedheid wordt gebragt voor den erfgenaam van Napoleon I!

— Er heerscht op dit oogenblik bij het departement van oorlog eene buitengewone drukte, wegens de overhaaste toebereidselen tot de afzending van al het benoodigde voor een volledig belegeringspark naar Italie, waaruit men natuurlijk niet anders kan afleiden, dan dat de oorlog niet van zoo korten duur zal zijn, als velen wel gemeend hadden.

— De toestanden van vooruitzigt, welke genomen zijn tegen de mededeeling van onjuiste berigten over hetgeen op het tooneel van den oorlog voorvalt en ing [illegible] worden vermeerderd. De minister van oorlog heeft aan alle bevelhebbers van corpsen van het Italiaansche leger eene circulaire gerigt, waarbij aan de officieren streng verboden wordt, eene schriftelijke mededeeling over den oorlog aan dagbladen te doen.

ITALIE.

Aan een particulieren brief uit Genua van den 19den Mei wordt ontleend, dat het Fransche leger van Asti tot Alessandria en van daar tot Genua kampeert. Alle steden en dorpen zijn met troepen gevuld, alle kerken, kloosters en openbare gebouwen in kasernen herschapen, en buitendien langs de groote wegen en spoorwegen tenten opgeslagen. Zeer vele welig staande velden zijn reeds voor fourage afgemaaid, terwijl de heerlijke boomgaarden, welke Alessandria omringen, zijn omvergehaald, daar de vestingwerken aanzienlijk vergroot en versterkt worden. In Novi, dat met troepen opgevuld is, bevinden zich het vreemdenlegion, de Turcos en de Zouaven, en in de rigting naar Genua de voorhoede der keizerlijke garde en hare tirailleurs. Bij de divisie van Novi bevinden zich vele koortslijders; men heeft althans 1000 man naar Genua moeten overbrengen.

Om de Piemontezen geen al te grooten schrik voor den moed der Oostenrijkers in te boezemen, verhaalt een dagblad van Turyn hun onder anderen dat de Oostenrijksche troepen en vooral de Croaten witte zakdoeken gekocht hebben, om zich daarvan in tijd van nood als teekenen van overgaaf te bedienen, alsmede dat vele Oostenrijksche officieren te Vigevano, bij het vernemen dat er talrijke Franschen in Sardinie gekomen waren, hun testament hebben gemaakt!

— Een berigt uit Rome aan den *Times* vermeldt, dat de heer de Grammont, de vertegenwoordiger van Frankrijk bij den H. Stoel, per telegraaf door den Keizer der Franschen naar Genua ontboden, Rome verlaten heeft. Te Cesina had eene volksbeweging plaats gegrepen.

Volgens eene depeche uit Rome, dd. 16den, heeft de consul van Toscane te Ancona den 11den dezer zijne vlag ingetrokken. Den 12den protesteerden de consuls van Frankrijk en van Sardinie bij de bevoegde autoriteit tegen de voortzetting der fortificatien, en dreigden hun paspoort te vragen. Te middernacht was de gevolmagtigde nog in gesprek met den Oostenrijkschen generaal. Den 13den hebben de Oostenrijkers nog in Casino vernield, ondanks dat de staat van beleg was opgeheven.

ENGELAND.

De trans-atlantische telegraaf-maatschappij heeft besloten nog ƒ 2,490,000 te besteden aan eene reparatie aan den kabel. Mislukt die, dan zal in 1860 een nieuwe kabel worden gelegd.

— Een te Londen uitkomend blad, de Fransche *Union Republicaine*, bevat een manifest tegen Keizer Napoleon, waarin onder anderen de volgende zinsneden voorkomen:

Gelukkig heeft Frankrijk, dat op zijn leger van smarte gekromd ligt, het geheugen nog niet verloren. Het herinnert zich den eed, dien Louis Napoleon aan de republiek gezworen heeft; het herinnert zich— en wij roepen het geheel Europa in het geheugen terug—dat hij korten tijd voor den staatsgreep insgelijks een beroep op de populaire grondstellingen deed dat hij van zijne loyauteit, van eene eerspraak; dat hij in zijne boodschap aan de volksvertegenwoordigers zeide: "gij allen hebt het regt eene herkiezing der constitutie te verlangen," terwijl hij besloot met de woorden: "ik alleen ben door den eed gebonden, dien ik moet eerbiedigen!"....

Hij moest toch trachten, de natie te misleiden; hij moest twijfel en onzekerheid verbreiden, terwijl hij met hoogdravende woorden loochende, wat nogtans zijne daden verrieden. Zoo vernietigde hij de republiek, in naam der republiek.—Moge de herinnering daaraan den volke tot eene heilzame les verstrekken.

Thans handelt Napoleon op dezelfde wijze; om zijne idee fixe te verwezenlijken, het keizerrijk tot zijne vroegere grenzen uit te breiden, de nederlaag van Waterloo te wreken, wil hij Europa tot op het laatste oogenblik in slaap wiegen en zijne waakzaamheid bedriegen, even als hij Frankrijk bedrogen heeft. Hij veinst den Italianen vrijheid en nationaliteit te schenken, even als hij aan Frankrijk de republiek en het algemeene stemregt heeft beloofd.

Mogen de Italiaansche liberalen deze woorden in overweging nemen. Het zou echter eene beleediging wezen, te veronderstellen, dat zij van Napoleons eigenlijk doel onkundig zijn, namelijk, het despotismus, dat loodzwaar op Frankrijk drukt, ook op Italie over te brengen, het, zonder zijn lijden te verzachten, alleen van tyran te doen veranderen, en zijne edele martelaars, in stede van ze in de kasematten van Mantua of in de kerkers van Spielberg te laten smachten naar Lambessa of Cayenne te doen transporteren.

— De *Times* bevat een brief uit Weenen, waarin gezegd wordt, dat de aftreding van graaf Buol den Britschen invloed bij het Oostenrijksche hof zal verzwakken en tusschen dat hof en Rusland eene toenadering zal te weeg brengen, waartoe Oostenrijk bereid is groote consessien te doen.

— De *Advertiser* meldt, dat tusschen de Engelsche en Fransche regering eene levendige correspondentie wordt gevoerd, doordien laatstgenoemde de toelating van Oostenrijksche schepen op Malta als partijdigheid beschouwt.

Intusschen heerscht op Malta bij de land- en zeemagt de meeste bedrijvigheid, om dat eiland en andere Britsche bezittingen in de Middellandsche see in staat van verdediging te brengen. Tot versterking van het garnizoen van Malta werden eerlang 10,000 man verwacht. Een stoomschip was naar Alexandrie gezonden om uit O. Indie terugkeerende troepen van daar af te halen.

— Lord Derby heeft aan eene bij hem verschenen deputatie van Iersche kwakers de verzekering gegeven, dat hij den oorlog even zeer verafschuwt als zij en dat hij geene gelegenheid zal laten voorbij gaan om den vrede te herstellen. Overigens zoude niets dan de noodzakelijkheid van zelfverdediging de regering bewegen om deel aan den oorlog te nemen.

— Eén der ministerieele bladen verzekert, dat thans 10,000 kustwachters, bestaande uit gepensioneerde zeelieden van 's lands vloot, voor dadelijke verdediging der kusten van het koningrijk beschikbaar zijn.

Het oprigten van scherpschutters-corpsen vindt meer en meer bijval. In de laatste dagen hebben onder anderen ook de studenten der Edimburgsche universiteit zoodanig corps opgerigt.

Behalve het naar de Middellandsche see gezonden eskader van 6 oorlogschepen, is de Kanaalvloot uit 27 en de reserve uit 22 schepen zamengesteld. Het meerendeel dezer bodems zijn schroefschepen en tellen van 131 tot 4 stukken geschut.

— De geheime raad beraadslaagt thans over het vraagstuk of steenkolen als oorlogs-contraband moet worden beschouwd.

— De *Times* verklaart, bij het bespreken van de rede van den Pruissischen regent, waarin deze verklaart, het Europeesch regt, het Europeesch evenwigt, de veiligheid en de nationale belangen van Duitschland te zullen verdedigen en handhaven, dat Pruissen niet op Engelands steun behoeft te rekenen. Het blad schildert de zaak met de volgende woorden af:

"Wij allen weten wat zulke woorden beteekenen zouden, indien zij voorkwamen in eene Engelsche troonrede. Wat zij beteekenen in de vergadering van een Duitsch koningrijk, zal de tijd moeten leeren.— Doch zij bewijzen hetwelk wij sedert lang voor oogen gehouden hebben: den angstigen aard der tegenwoordige verwikkelingen en de mogelijkheid, dat geheel Europa in vlam geraakt. De Duitschers hebben de lessen van het verledene niet vergeten. Zij laten zich niet misleiden door verzekeringen, hetzij van het Oosten of van het Westen. Bij grooter verkeer zoowel met Franschen als met Russen dan bij ons bestaat, en tot die continentale broederschap behoorende,— waarbuiten wij ons sluiten of gesloten worden, gissen zij den waren toestand door een zeker instinct. Zij weten wat de Franschen en het Fransche leger begeeren en dat een Bonaparte niet in gebreke zal blijven, om aan hunne begeerte te voldoen, indien het hem mogelijk is. Een Fransch leger aan den Rijn kan even goed dienen om de noordoostelijke Fransche grenzen uit te leggen door de aanhechting van de Rijn provincien, Belgie en welligt Nederland, als het leger van Italie dienen kan om het Italiaansche schiereiland tot een Fransch wingewest te maken. Zij gelooven dat de worsteling vroeger of later komen moet, indien het den Franschen vergund, wordt een krijgsoverwigt in Europa te vestigen. De onkosten van zulk een gewapenden vrede putten bovendien de ontkiemende krachten van Duitschland uit. Wij zelven mogen wel met verslagenheid de financieele toekomst overwegen, en indien dit waarheid bevat met opzigt tot ons beveiligd en gemakkelijk te verdedigen eiland, wat moet dan het vooruitzigt zijn van Duitschland, dat elk oogenblik het tooneel van den krijg kan worden, en de vruchten van een veertigjarigen vrede in een enkelen veldtogt kan zien verdwijnen? Zoodanig zijn de overwegingen, welke de meest vredelievende natie van Europa in woede hebben ontstoken, en wij moeten bekennen dat de ontroering natuurlijk is.

"Nogtans gevoelt men dat er iets onbepaalds is in de rede van den Pruissischen regent, en dat de wereld nog niet regt begrijpt of de onafhankelijkheid van Midden Europa in stand zal gehouden worden door den opvolger van Frederik den Groote. Pruissen geeft, naar het gevoelen van kalme waarnemers, "te veel" te kennen. Wanneer men de aangehaalde regelen en de taal in de kamers te Berlijn gevoerd, leest, dan heeft het den schijn als of het geheele Duitsche leger eensklaps tegen de Fransche vredeverstoorders zal optrekken. Doch te midden van al die Duitsche geestdrift heerscht blijkbaar een groot verlangen naar "bijstand van buiten" en een wantrouwen in eigen kracht, waarom wij gezind zijn aan de onmiddelijke gevolgen van de Berlijnsche vertooningen te twijfelen. Wanneer nu Duitschland zich hier sterk of stoutmoedig genoeg gevoelt om zich in den twist te mengen, "zonder te kunnen rekenen op verdere hulp, doet het beter zich stil te houden en de twee strijdende mogendheden toe te laten haren kamp te beslechten."

— Van den 19den. De Engelsche regering heeft onder zware strafbedreigingen tegen de scheepseigenaren verboden hunne schepen te bevrachten met Fransche contrabande.

Overeenkomstig de onlangs uitgevaardigde koninklijke proclamatie, waarbij de ingezetenen van Groot-Brittanje gelast worden om, even als het gouvernement, eene strikte onzijdigheid ten aanzien van de thans oorlogvoerende mogendheden in acht te nemen, hebben de regtsgeleerde raadslieden der Kroon aan de reeders, welke daaromtrent inlichtingen hadden gevraagd, bekend gemaakt, dat het bevrachten van schepen voor het Fransche gouvernement hun zal blootstellen aan verbeurdverklaring van hunne vaartuigen, en de eigenaars aan persoonlijke regtsvervolging en gevangenisstraf.

Men is nieuwsgierig te vernemen, welke houding het Fransche gouvernement, dat zeer aanzienlijke bevrachtingen sloot met Engelsche leveranciers, zoowel voor steenkolen als voor het leveren van mondbehoeften, ten behoeve van het leger van Italie, zal aannemen tegenover de tergende maatregelen van zijnen "bondgenoot", en of het niet in het midden brengen zal, dat eene waarschuwing in allen geval betamelijk geweest ware.

— Vrijdag avond is onder voorzitterschap van den lord-mayor van Londen eene groote meeting gehouden, waarin buitengewone sympathie voor de Italiaansche zaak is aan den dag gelegd. Intusschen heeft men zich algemeen met de regering voor eene strikte neutraliteit verklaard, en was men van oordeel, dat Engeland de wapenen niet behoefde op te vatten tot bandhaving de tractaten van 1815. Kossuth, die deze meeting bijwoonde, heeft de politiek van Napoleon III goedgekeurd en die van Oostenrijk gewraakt. Hij achtte het ongerijmd te gelooven, dat de oorlog tot Italie zou bepaald blijven.

— Volgens berigten uit Bombay van den 26sten April j.l., is Tantia Topee, het bekende muitershoofd, door eene Engelsche regtbank ter dood veroordeeld, wegens het vermoorden van weerlooze Europeanen, en heeft bij den 18den April de doodstraf ondergaan.

Dezelfde berigten melden dat Yeh, de gewezen onderkoning van Canton, te Calcutta, waarheen hij na de inneming van Canton door de Engelschen was gebragt, overleden is.

— Gedurende verscheidene dagen heeft men op de hoogte van Plymouth twee Fransche oorlogsstoomschepen gezien en voor Plymouth moeten zich nog 2 andere bevinden. Gisteren zag men geruimen tijd eene Fransche corvet van 18 en een schooner van 12 stukken geschut niet ver van Eddystone. Toen een dezer schepen gepraaid werd, gaf de manschap te kennen tot welke natie zij behoorde, doch wilde geene andere vragen beantwoorden.

RUSLAND.

Als gevolg van de krijgstoerustingen, die in Europa plaats hebben, heeft de Keizer van Rusland de navolgende belangrijke besluiten genomen: "Het 1ste, 2de, 3de, 5de en 6de legercorps worden dadelijk op voet van oorlog gebragt, te gelijk met de artillerie en de ruiterij, die bij die legerafdeelingen ingedeeld zijn. Al de reserves moeten bijeengetrokken worden. Wijders moeten al de manschappen, die met onbepaald verlof naar huis gezonden zijn, zich weder onder hunne vanen scharen en wel met dien verstande, dat zij binnen den tijd van drie maanden gereed zijn op te rukken."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 18 Mei. De hoogbejaarde vorst Metternich staat hier nu weder hoog in aanzien en schijnt meer dan ooit de volksgunst deelachtig te zijn geworden. Hij zal nu niet, gelijk hij anders gewoon is, den zomer op zijn landgoed Johannisberg, maar hier in de hoofdstad doorbrengen, teneinde bij de tegenwoordige gebeurtenissen met raad en daad van dienst te kunst te zijn. Gisteren heeft de groothertog van Toskane hem een bezoek gebragt, om hem met zijn 86sten verjaardag geluk te wenschen.

— Uit verschillende oorden des lands worden voortdurend adressen gezonden aan den keizer, waarin de bevolking de betuiging harer gehechtheid en trouw aan den Keizer hernieuwt en beloofd goed en bloed ter verdediging van het vaderland veil te hebben. Dezer dagen zijn dergelijke adressen ingezonden door de inwoners van Temeswar, Pozega, Wesereich en andere steden.

— Men meldt dat de grondeigenaren in Moravie op eene vergadering, dezer dagen gehouden, met algemeene stemmen het besluit hebben genomen om twee bataillons vrijwilligers op te rigten. Tot dat einde heeft men eene som van 200,000 gulden beschikbaar gesteld.

— De regering heeft het voornemen opgevat om alle regementen infanterie met een bataillon te vergrooten.

BERLIJN, 17 Mei. — Pruissen heeft zijn gezant bij de bondsvergadering te Frankfort instructien gezonden, inhoudende dat, bijaldien aan Pruissens protest tegen het hanoversche voorstel tot bijeentrekking van een bondskorps aan den Boven Rijn geen gehoor wordt gegeven, hij zich moet onthouden van aan de discussien daarover deel te nemen.

— De baron Kubeck is benoemd tot president van den bondsraad.

— Aan de vestingwerken in Koningsbergen wordt met alle kracht gewerkt, en meer dan een teeken duidt aan, dat men te Berlijn zich gereed maakt om te gelijker tijd zich tegenover Fankrijk en Rusland te stellen. Alles wat er tot de toerusting der krijgsmagt noodig is, is dubbel en driedubbel voorhanden. Binnen eenige weinige dagen kunnen 480,000 man onder de wapens staan en deels tegen Rusland, deels tegen Frankrijk gebruikt worden. Vorst *Hohenzollern* blijft in betrekking en zal hoogstens een paar maal naar Dusseldorp gaan om het achtste legercorps te inspecteren, welks chef hij is.

— De bevelhebber van een nieuw op te rigten huzaren-vrijkorps, de graaf *Teræk*, heeft de bewoners van Hongarije uitgenoodigd, om onder zijne vaan dienst te nemen. Hij opent voor hen die daartoe overgaan, het uitzigt op een togt naar "de lagchende Rijnlanden" Tevens zullen zij de eer genieten, om de bijzondere lijfwacht van den aartshertog *Albrecht* te vormen.

— Verscheidene bewoners der hoofdstad hebben eene som van 1000 florijnen beschikbaar gesteld voor elk soldaat, die in den tegenwoordigen oorlog een vijandelijk vaandel zal veroveren. — Een Gallicisch edelman heeft 100 ducaten uitgeloofd voor die afdeeling, welke een der kanonnen met getrokken loop des vijands zal nemen.

— Het pruissische leger is thans in marschvaardigen toestand. Voor de artillerie zijn 36,000 paarden voorhanden, genoegzaam voor de bespanning van 864 stukken geschut en de noodige voertuigen van den trein. De geregelde ruiterij kan over 24,000 paarden beschikken.

Ook in Rusland worden militaire maatregelen genomen, ofschoon geenszins op eene zoo groote schaal als van de fransche zijde is voorgegeven. De russische regering heeft verklaard dat, terwijl geheel Europa zich wapent, Rusland niet ongewapend kan blijven, doch men rekent dat er een geruime tijd zal verloopen, alvorens eenig belangrijk Russisch korps troepen aan de grenzen vereenigd kan zijn.

Van den 19den. Eenige Bremer handelschepen zijn door een Fransch eskader teruggewezen van het binnenloopen in de haven van Venetie, omdat deze in staat van blokkade verkeert. Men heeft hen naar Triest of eenige andere haven van Illyrie verwezen.

TURKIJE.

Volgens berigten uit Konstantinopel, medegedeeld door de *Presse*, is aldaar een Russisch generaal aangekomen, belast met eene bijzondere zending der Russische regering, hetgeen buitengewoon indruk had te weeg gebragt. Men wilde weten, dat deze zending in verband stond met het in Bessarabie bijeengetrokken leger, ter sterkte van 100,000 man en men vreesde in sommige kringen, dat eene hernieuwing van het gebeurde met prins *Mentschikoff* zou plaats hebben. Weldra zag men te Konstantinopel levendige beraadslagingen der diplomaten te gemoet, want de heer *de Thouvenel* en *lord Redcliffe* werden spoedig al[illegible] teruggewacht.

Nog wordt uit Konstantinopel gemeld, dat ook de vloot het bevel tot strijdvaardigheid heeft ontvangen. Binnen twee weken moet zij geheel en al uitgerust wezen om in zee te kunnen steken. Daar de Porte in den laatsten tijd veel aan de vloot gedaan heeft, terwijl daarentegen de Russische marine in de Zwarte zee zeer zwak is, zoo acht men de Turksche vloot sterk genoeg om de zee te beheerschen.

De grootvorst *Konstantijn* van Rusland wordt op zijn terugkeer van Jeruzalem te Konstantinopel verwacht. Keizer *Alexander* heeft een brief gerigt aan den Sultan, om hem gerust te stellen ten aanzien zijner voornemens en hem over te halen de oorzaken van het misverstand te doen ophouden. Dit schrijven heeft eene goede uitwerking gehad op den Sultan, die, in weerwil van den divan en van den heer *Prokesch*, genegen schijnt de raadgevingen van Rusland op te volgen en *Couza* te erkennen.

In de Servische provincien zijn oproeren opgestaan.

Men wil dat de divan uit aanmerking der verlegenheid waarin Oostenrijk zich schijnt te vinden, verzocht heeft dat eene Britsche vloot naar Besica zou worden gezonden.

Uit Konstantinopel wordt het volgende gemeld: "Het gerucht zegt, dat de gevolgen der storing van Europa's vrede zich in het Turksche rijk reeds doen gevoelen, voor dat er nog kanonschoten tusschen de oorlogvoerende partijen gewisseld zijn, en dat er in Bosnie en de Herzegowina eene beweging onder de Christen-bevolking uitgebroken is, welke door de Montenegrijnen en Serviers ondersteund wordt en ten doel heeft het gezag der Porte omver te werpen. Deze geruchten zijn voorbarig, maar het lijdt geen twijfel, dat de Christen-bevolking van Europeesch Turkije met plannen van opstand zwanger gaat. De Porte heeft dan ook militaire maatregelen genomen om haar gezag tegen dat gevaar te beveiligen; zij zal in Rumelie weldra een leger hebben van 65,000 man, wel gewapend en goed uitgerust: en deze magt zal zonder tijdverlies kunnen worden vermeerderd met troepen, die te Konstantinopel gereed gehouden zullen worden om terstond naar ieder punt, alwaar hunne dienst noodig mogt zijn, te kunnen oprukken.

"De Turksche landmagt zal voor het einde dezer maand tot de sterkte van 250,000 man gebragt worden, terwijl de Turksche vloot die sedert een jaar aanmerkelijk versterkt is, ruim 1,500 stukken geschut zal voeren."

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROENEBEEK, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling

WOENSDAG, 22 Junij 1859.

Aan onze Lezers.

Wij vangen in het feuilleton van dit nommer van ons blad het verhaal "SAUL DE EENOOG" aan, dat uit de pen is gevloeid van den bekwamen schrijver DR. J. H. ROBINSON. In hetzelve wordt op eene boeijende wijze de strijd geschetst der vaderlanders, die het juk hadden afgeworpen, tegen de aterlingen, die de zijde des engelschen dwingelands hadden gekozen. Het is bijna niet mogelijk, dat bij het lezen dezes verhaals, met elke bladzijde de leeslust der lezers niet meer wordt opgewekt, en dus verzoeken wij onze geabonneerden, wier abonnementstijd, volgens de hun toegezondene waarschuwing, op twee nommers na verstreken is, terstond hun abonnement te vernieuwen, daar wij later welligt niet in staat zouden zijn, de hun ontbrekende bladzijden aan te vullen.

Hedendaagsche oorlogvoering.

De bijzonderheden van den slag van Montebello ontvangen zijnde, is het niet zonder belang, eenen blik te werpen op de wijze, waarop die gestreden werd, dewijl men er dan welligt eenige aanwijzingen in zal vinden, nopens het hedendaagsch stelsel van oorlog voeren. — De laatstelijk in klein geweer en grof geschut gemaakte verbeteringen hebben sommigen doen denken, dat er eene geheele verandering in de krijgstactiek noodig zou zijn. Zij meenden dat legers op het slagveld niet tot op de gewone afstanden konden oprukken, en dat kavalerie bijna geheel nutteloos zou worden. Daar beiden, de fransche en oostenrijksche legers, van verbeterde wapenen voorzien zijn, is er niet weinig nieuwsgierigheid aan den dag gelegd, wegens wat derzelver uitwerking in een gevecht zou zijn. Ofschoon erkend werd, dat de fransche troepen zoo goed gewapend waren als eenige krijgsmagt kon zijn, scheen toch Louis Napoleon niet zoo veel vertrouwen in dezelven te stellen als in het oude wapen der Franschen — de bajonet. Hij wist dat zijne tegenparty gewapend was met Minié buksen en verbeterde kanonnen, en in zijne proclamatie aan het leger zeide hij, "de nieuwe getrokkene wapenen (buksen, enz.) zijn slechts gevaarlijk op eenen afstand; zij zullen niet verhinderen, dat de bajonet, gelijk vroeger, het vreeselijke wapen der fransche infanterie blijft."

Hier dus schetste hij van te voren het stelsel, waarop de veldslagen in den tegenwoordigen veldtogt door de Franschen zouden gestreden worden; doch naar het gevecht van Montebello oordeelende, is het niet alleen op de wel bekende onstuimigheid zijner soldaten, dat hij zich verlaten kan.

De berigten zeggen, dat het nieuwe geschut eene vreeselijke uitwerking in de gelederen der Oostenrijkers deed, daar het hun centrum dwong tot hunne reserve terug te trekken, en Montebello in het bezit der Franschen te stellen. Het was toen dat de piemonteesche kavalerie eenen aanval deed, de oostenrijksche gelederen uit een sloeg, en zoo veel dienst deed, dat de fransche generaal genoopt werd aan te merken "dat hij nimmer te veld zal trekken, zonder zulke bewonderenswaardige troepen aan zijne zijde." Het was toen de oostenrijksche gelederen door deze aanvallen verbroken waren, dat de Zouaven en Chasseurs oprukten, met het "vreeselijke wapen der fransche infanterie," en de nederlaag hunner vijanden voltooiden. Men zegt dat de Oostenrijkers den aanval goed hebben weerstaan, maar zij waren niet in staat om de onstuimigheid te weerstaan, waarmede de bajonetaanval gedaan werd. Men ziet dus dat het nieuwe geschut reeds met goede uitwerking is gebruikt, dat de kavalerie nog niet nutteloos, en dat de bajonet nog steeds een onweerstaanbaar wapen is.

Het was niet alleen te Montebello dat de troepen der bondgenooten slaagden, maar ook in 't daarop volgende gevecht te Sesia. De berigten zeggen, dat de oostenrijksche artillerie overal tot zwijgen werd gebragt. Dit, benevens de bovenvermelde daadzaken, zou dus ten bewijze verstrekken, dat de oostenrijksche kanonnen niet met de fransche gelijk staan; en als dit zoo is, zullen de laatsten gedurende den veldtogt een voordeel hebben, dat hunnen vijanden vreeselijk zwaar moet vallen.

De Franschen en Sardiniers, in de eerste gevechten de zege behaald hebbende, zullen den volgenden strijd ingaan met een *zelfvertrouwen*, dat voor eenen soldaat alles is. De zedelijke invloed, dien het zal uitoefenen, is onmetelijk. — De slag van Palo Alto en Resaca de la Palma, die onzen soldaten deden zien, dat zij konden strijden tegen eene legermagt, verscheidene malen grooter dan hunne eigene, gaven aan ons leger een zelfvertrouwen, dat het nimmer verliet, en het gelukkig door den mexicaanschen veldtogt voerde. De slag van Montebello, in welken Lannes met 8,000 man, den Oostenrijkers met 18,000 het hoofd bood, en hen volkomen versloeg, baande den weg voor het roemrijke veld van Marengo, waar 20.000 Franschen 40,000 Oostenrijkers versloegen. Dus naar het verledene oordeelende, heeft het alle waarschijnlijkheid, dat als de Franschen en Oostenrijkers weder slaags geraken, de uitslag gelijk zal staan aan de even behaalde, als de onevenredigheid der strijdkrachten slechts niet al te groot is.

Geen volk wordt zoo ligt opgeblazen of trotsch als de Franschman, en de uitwerking der jongste overwinning op het fransche leger kan slechts begrepen worden door hen, die de stof kennen, waaruit het gevormd is. Wat kan er al niet gewonnen worden met eenen aanval met de bajonet; en als deze gedaan wordt, zal hij even krachtdadig bevonden worden, als hij in den laatsten strijd was. De Oostenrijkers mogen meer wezenlijke volharding bezitten dan de Franschen, zij mogen zich spoediger van de uitwerkselen eener nederlaag herstellen, maar deze hoedanigheden zullen hun in den tegenwoordigen veldtogt moeijelijk baten. Zij zullen waarschijnlijk geslagen worden overal, waar zij de [illegible] schen op de vlakten ontmoeten, en, als [illegible] geslagen zijn, zullen zij naar hunne forten terug trekken, en daar zal hun zonder twijfel een [illegible] lot wachten. Sebastopol heeft ons getoond wat de Franschen kunnen doen, als hun steenen muren worden tegenovergesteld. Zij zullen zich het nemen van den Malakoff herinneren; en die regimenten, die niet in de Krim waren, zullen verlangend zijn om zich te onderscheiden. Van hen, die daar waren, weten wij wat wij te wachten hebben. Het terug trekken der Oostenrijkers naar hunne forten zal dan slechts strekken, om den oorlog te verlengen, niet om den uitslag te veranderen. — *Courier & Enquirer.*

DE TYROOLSCHE JAGERS. — De tyroolsche jagers hebben zich reeds bij de Franschen met hun zeker schot buitengewoon gevreesd gemaakt. — Bij Casteggio schoten zij uit de bosschen van een eenig fransch bataillon 100 man weg, (waarom niet liever het gansche bataillon?) en de fransche hoofdofficieren vielen in zoo groote menigte door hunne kogels, dat thans het bevel volgde, de epauletten, welke de fransche en sardinische officieren van de gemeene soldaten onderscheiden, van nu af aan te laten wegvallen. (Die ondeugende epauletten!)

Maar ook reeds voor het gevecht van Montebello toonden zij bij de voorposten dienst hunne doodbrengende behendigheid. Over de Po floten hunne kogels dag en nacht de fransche voorposten om de ooren — gelijk uit Valenza berigt wordt. De beschaduwde linkeroever van de Po dekt hen en zij staan voortdurend op wacht. Onlangs reed Generaal Renault uit om te recognosceren, met eenen adjudant, officieren, en eenen trompetter achter zich. Hij dacht buiten schot te zijn, maar plotseling floot hem een kogel voorbij, en zijn arme trompetter zonk, doodelijk getroffen, in een. De generaal pakte zijne biezen.

Een andermaal ging er een fransche soldaat aan de Po, om iets te wasschen, toen hem een kogel in de borst trof en in de rivier deed vallen. Elk oogenblik worden er gewonde voorposten binnen gebragt.

De tyroolsche jagers denken zeker ook, aan hunnen ouden strijd in hunne bergen en de tegenstelling van Andreas Hofer. Zij schijnen geen hoog begrip van fransche napoleontische vrijheid te hebben. *Milwaukee B. u. V.*

Waarschijnlijk zullen noch de kogels der Tyrolers, noch de geestigheden van de M. Banner en andere aanhangers van het oostenrijksche obscurantismus verhinderen, dat de Oostenrijkers slag krijgen. *Red. Nieuwsbode.*

GROOTE SLAG IN CHILI, ZUID AMERIKA. — De New York *Herald* van den 14den heeft berigten gedagteekend Valparaiso, 1 Junij, en Lima, 13 Mei. De omwenteling in Chili eindigde met een bloedig gevecht tusschen den generaal Vidaurri, met 4,000 gouvernements troepen, en 3.000 omwentelingsgezinden onder Gallo, nabij Coquimbo. Vidaurri zegevierde en maakte 600 krijgsgevangenen, en nam al het geschut van den vijand. — Meer dan 2,000 man sneuvelden.

De gouvernements soldaten hadden bezit genomen van Caldera. De omwentelingsgezinde party was ook in het zuiden geslagen. De handel te Valparaiso was slap. Er lagen twee oorlogsschepen, een oostenrijksch en een fransch, in de haven, en het zal niet onbelangrijk zijn te weten, hoe de bevelhebbers handelden, toen zij de oorlogsverklaring tusschen de twee mogendheden vernamen. Het gouvernement van Chili heeft eene grove beleediging begaan met het in beslag nemen van de amerikaansche bark Townsend Jones, te Valparaiso.

Eene andere poging tot omwenteling was in Peru onderdrukt. Castilla werd beschuldigd van deze uitbarstingen te hebben bewerkt, om het Congres te noodzaken de sterkte van het leger te vergrooten.

Men dacht dat de blokkade van Guyaquil spoedig zou worden opgeheven.

MOORD EN ZELFMOORD — Gisteren morgen kreeg de policie berigt van een vreeselijk treurspel, dat den vorigen avond, acht mijlen van deze stad af, op den nieuwen weg, tusschen den Howel en Killbournhill, is voorgevallen. De omstandigheden gelijk zij ons door den chef de police BECK zijn medegedeeld, zijn als volgt:

ADAM RETTIG, tot hier toe een achtenswaardig en welgesteld landbouwer, die op de bovengenoemde plaats woont, zond Donderdag avond, tusschen zes en zeven uren, zijne twee zonen met de eene of andere boodschap naar eenen buurman, en gelastte te gelijker tijd zijne dochter op de werf te gaan en de koeijen te melken. Niet zoodra waren de kinderen uit het huis verwijderd, of Rettig greep eene bijl, en gaf zijne vrouw, die met haren rug naar hem toegekeerd aan eenig huiswerk bezig was, eenen vreeselijken slag op het hoofd, waardoor hare hersenpan gebroken, en zij bewusteloos op den grond geworpen werd. — Terwijl zij daar bloedend voor hem lag, zette hij de tromp van eene dubbelloopige pistool tegen hare zijde en schoot die af, waarbij de kogels tegen de ribben afkaatsten, onder het schouderblad doorgingen en aan de kruin haars hoofds uitkwamen! Hier niet mede te vreden, nam de ellendige eenen ketel *kokend water*, en goot dien van het *hoofd tot de voeten* over haar uit, terwijl zij *nog leefde* en gilde in martelingen nog erger dan den dood. Dit gedaan zijnde ging Rettig naar een rookhuis op de werf, en eene oude buks nemende, die hij daar vroeger, reeds geladen en met eenen langen stok aan den trekker vastgemaakt, gelaten had, zette hij de tromp onder zijne kin en blies zich de hersens uit! Dat was het einde van het bloedig schouwspel.

De dochter intusschen gerucht hoorende, kwam naar het huis, juist in tijds om haren vader in het rookhuis te zien gaan, doch voor zij de deur kon bereiken, had hij zich zelven doodgeschoten. Dit was waarlijk een vreeselijke schok voor het arme meisje, doch wie kan zich haren schrik verbeelden, bij het bloedige schouwspel, dat haar blik, toen zij het huis binnentrad, ontmoette. — Daar lag hare moeder in haar bloed te zwemmen, maar nog krimpende van de pijn. De buren werden geroepen en geneeskundige hulp werd zoo spoedig mogelijk verschaft; doch de arme vrouw was alle hulp voorbij. Zij leefde nog den nacht door, ofschoon bewusteloos, en leefde gisteren namiddag nog. Men zegt dat er geene hoop op herstel is.

Rettig had meer dan twaalf jaar in dit land geleefd, gedurende welken tijd hij, door voorzigtigheid en spaarzaamheid, het aardige sommetje van $12,000 had overgelegd, behalve nog eene goed behouwde landhoeve van tachtig akkers. Hij had, in zoo ver wij konden vernemen, een onberispelijk leven geleid; doch in de laatste jaren had hij een bij uitstek zonderling wantrouwen gehad aangaande de trouw zijner vrouw, en in de laatste dagen werd dit wantrouwen zoo groot, dat hij menigmaal zijne beste vrienden beschuldigde van aanslagen op hare kuischheid, en dit leidde zonder twijfel tot de vreeselijke daad. — Hij was waanzinnig. Zijne vrouw wordt gezegd eene alleruitmuntendste vrouw te zijn geweest. — *Milwaukee Sentinel*, 18 *Junij.*

De Afrikanen tot Christenen maken.

NEHEMIAH ADAMS, de verdediger van het Amerikaansche Tractaat Genootschap, stelt een reusachtig plan voor, om Afrika tot het christendom te bekeeren. Dit groote werk is te volbrengen door deszelfs volk naar de zuidelijke staten te brengen, om daar den "liefderijken invloed der slavernij" te genieten.

Den armen door nacht omgeven Afrikaan tot Christen te maken! Hem van de verzengde zandwoestijnen en gouden rivieren van zijn vaderland, naar dit "land der vrijen" — deze wereldberoemde republiek te brengen. Hem met zware ketenen beladen als levende haaf op de slavenmarkt te brengen, en aan hem, die den hoogsten prijs kan betalen, het voorregt te vergunnen van het werk des tot Christen makings aan te vangen. Hem aan zijne dagelijksche taak te zetten, terwijl de zweepslag zijn bloedend vleesch verscheurt, en het gekerm en de kreten zijner donkerkleurige broeders, die gelijk hij tot christenen moeten worden gemaakt, hem in de ooren klinken. Hem in zijne huiselijke betrekkingen, de dierbaarste en heiligste, die het menschelijk hart bevatten kan, slechts zoo veel toe te geven, als met het belang des meesters strookt. Het tot eene misdaad te maken, die door de wet gestreng zal gestraft worden, in zijne donkere ziel de minste straal van het licht der opvoeding te doen nederdalen; en als hij door de zwakheid der menschelijke natuur en de onbekendheid met het luisterrijk werk, dat voor hem gedaan wordt, bevrijding van zijn kwellend lijfeigenschap durft zoeken, de bloedhonden uit te zenden om den ongelukkigen vlugteling te vangen en verscheuren; en als hij aldus niet gekregen wordt, *vrije* mannen en vrouwen te noodzaken, om hem onder de bescherming van zijnen christelijken meester te helpen terug brengen, onder wiens waakzame hoede hij zich eindelijk tot zijne laatste rust kan nederleggen, met zijne zware litteekens, en zijne ziel tot Christen en voor den hemel geschikt gemaakt!

Dit moge eene goede leer zijn, om door zekere klasse van politieken en geestelijken uitgelegd te worden, maar ten opzigte derzelve, kunnen wij slechts uitroepen: "O Godsdienst! Welke gruwelen worden er in uwen naam bedreven!" —*Evergreen City Times.*

IS PIKE'S PEAK BEDRIEGERIJ? — Dit is de vraag. Naauwelijks hebben wij berigten gehad, dat de teleurgestelde goudzoekers bij honderden terug keeren, en dat men er niet meer dan 25 Cents dags kan maken, of wij hooren daarop weder van nieuwe goudontdekkingen.

In de Milwaukee Wisconsin komt een brief voor, die door Hon. S. W. Beall, uit het hart van het goudland, aan eenen heer te Milwaukee geschreven is, onder dagteekening Auraria, Kansas territory, 13 Mei, 1859. Wij geven dien brief zoo als hij is, en onze lezers mogen er van denken wat zij willen, als zij slechts niet denken, dat wij, met denzelven mede te deelen, bij hen lust naar de goudstreken willen opwekken. Zeker is het, dat het nu spoedig blijken zal of Pike's Peak bedriegerij is of niet. De briefschrijver zegt:

"Ik geloof stellig dat dit land de moeite goed beloonen zal, en dat in de volgende twee jaren hier velen een groot fortuin zullen maken.— Als ik een kapitaal van $5,000 had, zou ik dit jaar genoeg verdienen voor al mijne behoeften en wenschen. De goudgravers hebben juist begonnen in de bergen te komen. Zij hebben schoone monsters van schilfer- en kwartsgoud medegebragt. Town en Peterson (lieden die voor mij werken) bragten $117,25 binnen in de veertien dagen werkens. Dit is echter geene groote zaak, maar het toont dat *het goud hier is.* Een man, met name Lockwood, van Madison, deed eergisteren voor $24 goud in de bergen op.

"Het goudgraven is eerst binnen de laatste zes dagen aangevangen, en het bedrag van het aangebragte stofgoud was ten minsten $1,000 per dag — zeker een klein bedrag, doch genoeg om te toonen dat het goud hier is; en ik zeg u, het zal in ontzaggelijke hoeveelheden gevonden worden." Er zijn millioenen in deze streek.

"Het is mogelijk, dat er geen geld genoeg is onder de geldmannen van Milwaukee, om ten minsten eenen vertrouwenswaardigen man te zenden, ten einde te zien en verslag te doen. — Het is allergelukkigst dat de groote hoop landverhuizers van deze lente is teruggekeerd — ten minste dat gedeelte daarvan, dat *lui, ondeugend* en *hongerig* was — doch de verhalen, die zij mede terug voeren, zullen voor eenen korten tijd het *kapitaal* afschrikken. *Ik zeg u dit zal een tweede Californie worden.* Doch het leven eens mijnwerkers is een hard leven, en ik zou niemand raden *hier te komen, als hij niet kan werken en wil werken, indien hij vroeger nooit gewerkt heeft.*

MENSCHENETERS IN DE GOUDSTREEK.

De Cleveland *Plain Dealer* zegt, dat een oude man, die in het New England Hotel te dier stede vertoefde, een ijsselijk verhaal ophing van menscheneten op de vlakten, tusschen Pike's Peak en St. Joseph, Missouri. Hij kwam regtstreeks uit Auraria, hetwelk regt in het hart der zoogenaamde goudstreek ligt. Hij verliet in het midden van den winter Genessee County, in dezen staat, en begaf zich met zijnen zoon en neef, twee volwassen mannen, op weg naar Pike's Peak. Zij bevonden het bedriegerij te zijn, en keerden naar huis terug. Zij waren genoodzaakt aan de Peak, hunne ossen, wagens, enz., te verkoopen en namen dus voor de reis naar St. Joseph te voet te doen. Zij hadden voor eene week proviand in hunne knapzakken en vertrouwden op het geluk, om er goed door te komen. Toen zij een paar honderd mijlen van hunnen moeijelijken weg hadden afgelegd, haalden zij een gezelschap van vijf landverhuizers in, die, gelijk zij zelve, in eenen behoeftigen toestand en te voet, naar de Staten terugkeerde. Dit gezelschap bevond zich bijna in eenen toestand van verhongering en viel gulzig op des ouden mans karigen voorraad van levensmiddelen aan. Zij gingen nu gezamentlijk voort, in de hoop van den eenen of anderen trein, die naar Pike's Peak ging, te zullen ontmoeten, welke hen helpen zou. Doch zij werden te leur gesteld.

Op den tienden dag hunner reis, stierven twee van het gezelschap, dat de oude man en zijn zoon ingehaald hadden, van den honger. Zij werden door hunne kameraden begraven. Een hunner was van Morrow County, Ohio. Zijn naam was James Richards. De andere was van New Hampshire, doch de oude man herinnerde zich zijnen naam niet. Het gezelschap sukkelde voort tot den anderen dag, toen er weder een stierf en begraven werd, gelijk die den vorigen dag gestorven waren. De zaken stonden nu wanhopig, en een van het gezelschap stelde voor te loten, wie hunner zou gedood en door de overigen opgegeten worden. Dit geschiedde sidderend en stilzwijgend, en des ouden mans neef was de verliezer in dit vreeselijk spelen om zijn leven! Hij werd door een van het gezelschap afgemaakt en door de ongelukkigen opgegeten. Den volgenden dag tegen den avond, ontmoetten zij eenen naar de goudstreek gaanden trein. Zij vielen op de ossen aan en slagten die op staande voet, voor dat de verbaasde eigenaars er een woord tegen konden inbrengen. Eindelijk kwamen zij te St. Joseph, waar zij scheidden. De oude man en zijn zoon vonden daar eenen vriend, die hun genoegzaam geld leende, om te huis te komen.— De zoon was te Cleveland bij zijnen vader, en bevestigde het bovenverhaalde. De *Plain Dealer* zegt dat zij "oogenschijnlijk opregte en eerlijke menschen waren."

Dit voorbeeld van menscheneten is helaas! het eenige niet. De heer S. W. Beall, heeft aan eenen heer te Milwaukee, onder dagteekening, Auraria, Kansas Territory, 13 Mei 1859, het volgende geschreven:

"De ellende alhier, en op den weg van de Smoky Hill Fork, gaat het geloof te boven; niets dergelijks heeft ooit in onzen tijd, onder welke omstandigheden ook, plaats gehad. De afstand van hier tot Fort Riley is ongeveer 475 mijlen: en in dezen afstand viel al ons lijden voor. Doch er lag geen weg, en zeer weinigen hadden compassen of kaarten. In eene lengte van 150 mijlen wordt geen water gevonden.— Vreeselijke sneeuwbuijen leschten den dorst, maar doodden, door de strenge koude, hen, die dezelven ontmoetten; terwijl anderen eenen tijd lang de folteringen van honger en dorst leden, tot dat krankzinnigheid en dood verligting gaven, en aan het tooneel een einde maakten. Van een gezelschap van zeventien personen, waren er des morgens van den 20 April slechts vier over—drie broeders met name Blue, uit Whiteside County, Illinois, en een man uit Cleveland, wiens naam onbekend is.

"Zij voedden zich met het vleesch van den laatsten gestorvenen hunner kameraden, en hotten daarna bij tusschenpoozen om leven en dood, tot dat Donald Blue, de woestste en krachtigste, door Arapahoe Indianen werd gevonden, terwijl hij bezig was met zijn eten klaar te maken van het ligchaam zijns eenigen broeders, dien hij juist had afgemaakt! Deze man is nu hier—en leeft!! Heeft men ooit zoo iets gehoord?— Elk woord is zoo waar als de heilige bijbel; en, het is ijselijk om te verhalen, hij is in mijne tent gekomen, om voor brood de kleederen te verkoopen, die hij zijn laatste slagtoffer, zijnen laatsten broeder had uitgetrokken! Hij was mij toen onbekend. Vele personen, hoor ik, hebben hem gezegd te sterven, of ten minste terstond uit de oogen der menschen te gaan; in het laatste heeft hij bewilligd."

DRIE MENSCHEN DOOR DEN BLIKSEM GETROFFEN.— De Wautoma *Journal* geeft berigt van den dood van drie zeer geachte burgers van Mount Morris Waushara County. Een Correspondent zegt:

Van een bezoek in eigen persoon op de plaats des ongeluks, en van Mr. Anun Anderson, die het ongeluk overleefd heeft, heb ik de volgende bijzonderheden verzameld:

De gemelde vier personen waren, verleden Woensdag, allen eenigen afstand van hunne woningen, toen dit droevig voorval plaats had, en ongeveer ten twee ure zagen zij eene regenbui opkomen, zoodat zij in een digt bij staand onbewoond huis gingen schuilen. Daar de deur op slot was, namen zij de wijk in eene houtloods, die als een afdak achter het huis stond.

Het dak der loods, op een klein gedeelte na aan het eene einde weg zijnde, waren zij verpligt, ten einde uit den regen te zijn, aan het uiterste einde te gaan staan, en wel naast elkander met hunnen rug tegen den muur, en zoo stonden zij, toen de doodelijke straal kwam. De bliksem sloeg in het geveleinde van het huis, schuin door eene opening van ongeveer een vierkanten voet in den zijwand, en trof eenen post of stijl van binnen, dien ligtelijk schroeijende en verbrijzelende.—Hij ging langs den stijl naar den balk daar beneden, en baande zich toen eenen weg uit het huis in de loods, regtstreeks naar drie zeisen, die in den hoek der loods ophingen, en daalde van daar op de gemelde personen neder, hen allen nedervellende en drie hunner oogenblikkelijk doodende. Het grootste gedeelte der lading viel op Andrew Hanson, die regt onder de zeisen stond, maakte eene groote wond aan de kruin zijns hoofds, daalde langs zijnen rug neder, zijne kleederen zengende, en liet zijne teekens op zijne huid achter. Ransom Fleming en Jacob Alfson, die naast hem stonden, hadden ook hevige wonden aan hunne hoofden, terwijl Anderson, die het verst van de zeisen af was, eene ligte wond aan zijnen regterarm heeft, doch bijna reeds weder van den den schok, dien hij ontving, hersteld is. Anderson denkt, dat er ongeveer een uur verliep, eer hij tot bewustzijn kwam, en toen was de bui voorbij, en de zon scheen helder.—Bijkomende bevond hij dat hij op zijnen rug lag, met zijn hoofd juist op de plek, waar zijne voeten gestaan hadden, en Alfson's hoofd lag op zijne borst.

EEN ZONDERLING VOORVAL.— Maandag namiddag stond er een verhuiswagen voor Thomas' venduhuis, in de vierde straat. Daar staande kwam er eene honigbij aanvliegen en zette zich juist onder de smart plank van den wagen neder. Eene minuut daarna kwamen er verscheidene bijen meer, die zich allen op den rug der eerste bij nederzetten. Tot groote verbazing van verscheidene personen, die er bij stonden, werd de lucht met bijen vervuld, die zich allen op de anderen nederzetten, en weldra eene vaste massa bijen vormden, die, gelijk een groot uitwas aan den stam eens booms, van den wagen nederhingen. Intusschen kwam de eigenaar des wagens opdagen. Hij wilde de diertjes wegjagen, doch de bijen, die rondom het rijtuig vlogen, scheenen zoo dreigend, dat hij stilstond en vreesde haar te storen. Op dit oogenblik kwam er een oudachtig heer uit het verkoophuis voor den dag, zette zijnen bril op, en nam de zaken in het algemeen in oogenschouw. De oudachtige heer zag eenen zwerm bijen en besloot dat de voerman een domme duivel was. De oudachtige heer nam eene blikken pan en eenen koperen sleutel, met welke hij, zoo als hij tot den voerman zeide, de bijen van den wagen kon weglokken.

De oudachtige heer had driemaal Yankee Doodle op de blikken pan getrommeld, toen hij de blikken pan liet vallen en de straat inliep, als of er een dolle hond achter hem zat, terwijl een twaalftal bijen de venijnigheid harer angels op zijne tanige huid beproefden.

Een kleurling pakkendrager raapte des oudachtigen heers hoed en bril op en wilde tegen de bijen gaan vechten, maar was spoedig genoodzaakt zijn behoud in de vlugt te zoeken. Des voermans paard en wagen zouden waarschijnlijk nog op dezelfde plaats staan als een Duitsche heer, die daar digt bij woonde, niet zeer van pas te hulp was gekomen. De Duitsche heer kwam uit het basement van de andere zijde der straat en vraagde. "Wat is er aan de hand?" Daarop werd de zaak uitgelegd. De Duitsche heer zeide, "dat is goed. Ik zal zonder moeite vijf dollars verdienen."

Dit gezegd hebbende, liep de Duitsche heer de straat over en kwam terug met eenen grooten koffijpot. Met niet meer vrees voor de bijen dan als of zij geheel zonder angels waren, naderde hij den zwerm, hield er zijnen koffijpot onder, ligtte dien op tot er de bijen in zaten, en toen het deksel sluitende ging hij verheugd met zijnen buit heen tot groote verbazing van ten minste vijftig aanschouwers. Waar de bijen van daan kwamen weet de Duitscher, die dezelven zoo zonderling opnam en zeide dat hij vijf dollars voor den inhoud van zijnen koffijpot kon krijgen. —*Phil North American.*

DOLLE HONDEN.—Een dolle hond heeft, gelijk ons een heer uit Oak Creek mededeelde, verleden week, in de towns Oak Creek en Franklin, in onze county en in de towns Caledonia en Raymond, Racine county, zeer veel onheil aangerigt. Hij beet zonder onderscheid al het levende, dat hij op den weg aantrof; onder anderen werd ook een aantal kostbare runderen door het razende dier gebeten, en de eigenaars derzelven hebben besloten hen te dooden, om verdere ongelukken voor te komen. De veroorzaker van al dit onheil werd eindelijk in Town Franklin door eenen arbeider op eene farm doodgeschoten. Langs den ganschen weg, dien het razende dier gegaan is, heeft men, omdat men niet kon weten, welke honden gebeten waren, alle honden zonder onderscheid gedood, om alle ongelukken voor te komen. Heelaas, ook moest in Town Franklin een kind, dat uit de school kwam, door den dollen hond gebeten zijn.

Een eenige dolle hond kan onmetelijk veel onheil stichten, en daarom moest iedereen, naar zijne krachten, er toe bijdragen, dat dergelijke voorvallen geweerd worden.—*M. Banner.*

EENE NIEUWE SICKLES GESCHIEDENIS.—De West Troy *Democrat* geeft de volgende mededeeling over eene nieuwe Sickles affaire te Hillwater, Saratoga County, New York. Hij zegt:

De burgers dezer plaats werden gisteren avond in groote opschudding gebragt door het berigt, dat Hiram D. Case door Arthur Holden was doodgeschoten, omdat hij des laatsten dochter verleid had. Case was vroeger bediende in eenen manufactuurwinkel te Albany. Zijne ouders en vrienden wonen ongeveer vijf mijlen ten noorden van hier. Laatleden December woonde hij hier ongeveer drie weken en maakte kennis met Miss Holden, de dochter eens armen mans, maar die goed ter naam en faam stond, en verleidde haar onder belofte van haar te zullen huwen.— Zoodra haar vader het te weten kwam, zwoer hij hem daarvoor met den dood te zullen straffen. Hij is een oud soldaat uit den mexicaanschen oorlog en wat hij zegt, dat doet hij. Sedert den 1 Maart woonde Case bij zijne ouders en kwam gisteren avond naar Holdens huis, waar hem deze toen hij de deur binnentrad, eenen bukskogel door het hart joegde. Hij stierf oogenblikkelijk. Holden leverde zich aan de overheid over en zeide slechts, dat hij zijnen pligt had gedaan.

EEN NEGER DOOR EENEN OLIFANT DOOD GESCHRIKT.— De Ouchita [La.] *Herald* verhaalt het volgende, en noemt het een geval van "olifantsmoord":

Wij vernemen, dat een neger, toebehoorende aan Doctor Sanders, te Holly Springs, Dallas County, in de voorlaatste week door eeden van Mabie's olifanten werd doodgeschrikt. De omstandigheden, zooals wij die vernomen hebben, zijn als volgt: Na de uitvoering van het gezelschap te Holly Springs, werden de olifanten een weinig van het pavillioen verwijderd en in de bosschen gebragt, om op den tijd te wachten, waarop op eene andere plaats vertoon zou worden gegeven. De neger, niet wetende dat zij daar waren, ging er voorbij, waarop een derzelven zijne tromp om den kerel heen sloeg, en hem zachtjes tegen zijn olifantschap drukte. De neger het groote dier ziende, dat, door de donkerheid van den avond, zonder twijfel nog grooter scheen, deed eene herculische poging om los te raken, en ontkwam ook aan de onaangename omhelzing. Hij liep eenen kleinen afstand en viel op den grond, de gansche buurt door zijn geschreeuw in rep en roer brengende. Niet in staat zijnde om op te rijzen, werd hij naar huis gebragt, waar hij spoedig daarna stierf, de doctors zeggen van niets anders dan van den schrik."

UIT DE LIJDENSGESCHIEDENIS EENS KUIPERS.—Een achtbare kuiper, die in Oost Iowa lang op het land de kuipersmaat had geslagen, kalk-, meel-, spek- en whiskey vaten had gefabriceerd, alle kuiperswaren had gerepareerd en door deze reparatien, met welke hem zijne schurftige buren aldaar vereerden, ontzaggelijk veel had uit te staan, verhaalde onlangs eenen ouden medekuiper: "Hoor eens, Christoffel, met het volk daar ginds in het bosch is niets uit te regten. De menschen daar laten hun goed honderdmaal oplappen, tegen dat zij eens iets nieuws koopen. Ik heb lang geduld gehad en dikwijls tot mijn nadeel gewerkt, maar eindelijk werd het toch al te erg. Daar komt me een kerel met een spongat van een oud vat en wil daar een nieuw azijnvat om gemaakt hebben. Toen werd ik toch zoo boos, dat ik den kerel met zijn spongat de deur uitwierp, mijnen winkel sloot en den anderen dag verder trok."

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Met de *Europa* tot den 4den. — Berigten uit Italie bevestigen de inneming van Palestro door de Sardiniers. Victor Emanuel commandeerde in persoon, en legde de grootste dapperheid aan den dag. De Oostenrijkers trachten tweemaal Palestro te hernemen, doch werden, na bloedige schermutselingen, terug geslagen.

De sardinische berigten zeggen, dat zij 1,000 gevangenen en 8 kanonnen namen. Vijf derzelven overmeesterden de Zouaven. Vijf honderd Oostenrijkers verdronken, gedurende den strijd, in een kanaal.

Gen. Garibaldi is, door eene overmagt van Oostenrijkers, onder generaal Urban, in de gebergten gedreven, en deze hernam Vareze, doch later overrompelde en versloeg Garibaldi de Oostenrijkers, en Vareze is weder van den vijand bevrijd. Generaal Neil, die Garibaldi te hulp was gezonden, had Novara bezet, na eene korte schermutseling met de Oostenrijkers, die haastig vloden. De Keizer kwam daar denzelfden avond aan, te midden der toejuichingen des volks.

Er had een ander gevecht plaats te Confenseca, in de provincie Zomene, in hetwelk de vijand door de divisie onder generaal Forris, het eerste korps des franschen legers, na een gevecht van 2 uren, werd terug geslagen.

De Oostenrijkers vielen de sardinische voorhoede, te Cesta Calende aan, en, na een gevecht van twee uren, vervolgden de Sardiniers den vijand over de Ticino.

De Oostenrijkers trachtten bij Bassignora over de Po te trekken, maar de inwoners verzetten zich daartegen, en schoten op en vernielden eene oostenrijksche schuit.

De opstand in Lombardije ging snel voort. — De Vatelline is in eenen staat van opstand.

De oproeping der fransche soldaten, die met verlof zijn, heeft het leger met 120,000 veteranen vermeerderd.

Er zijn in Frankrijk platgebomde kanonneerbooten in aanbouw, om de Po en andere rivieren te bevaren.

De fransche vloot in de Adriatische zee had 35 Oostenrijksche schepen genomen, geschat op vier millioen ponden sterling.

Met de *Anglo Saxon* tot op den 8sten. — Op den 4 Junij was er, te Magenta, een groote slag gestreden, tusschen het leger der bondgenooten, onder Keizer Napoleon, en het oostenrijksche leger, onder generaal Hess, aan welken aan beide zijden eene ontzaggelijke krijgsmagt deelnam. Keizer Napoleon beweert, in zijne depêches aan de keizerin, eene beslissende overwinning te hebben behaald, zeggende dat zijn leger 7,000 man krijgsgevangenen had gemaakt, 12,000 man buiten gevecht had gesteld, en drie kanonnen en 2 standaarden had genomen; hij schat het verlies van zijn eigen leger op 3,000 man, doch er liep een gerucht, dat de Franschen tusschen de 9,000 en 12,000 man verloren. Men zegt dat er van 150,000 tot 180,000 Oostenrijkers in dien strijd waren gewikkeld, en 130,000 Franschen.

De oostenrijksche opgaven verschillen ver van de fransche. Hunne bulletins spreken van verscheidene gevechten, met afwisselend geluk aan beide zijden. Op den avond van den zesden was het nog onbeslist, wie de overwinning had behaald. Aan beide zijden worden groote verliezen opgegeven.

Generaal Espinasse, van het 2de legercorps, sneuvelde, en maarschalk Canrobert, bevelhebber van het 2de corps, werd doodelijk gewond.

Generaal Maurice McMahon, die het 2de legercorps commandeerde, is tot maarschalk bevorderd, en heeft den titel van Hertog van Magenta verkregen, tot belooning van zijne dapperheid op het slagveld.

Vijf fransche maarschalken en generaals zijn gewond.

Maarschalk graaf Baraguay d'Hilliers is in zijn commando over het eerste legercorps door generaal Forney verdrongen.

Vier oostenrijksche generaals en vijf stafofficieren werden in den slag gewond.

Er had te Milaan een algemeene opstand plaats gehad en het volk had zich voor den koning van Sardinie verklaard. De Oostenrijkers hadden Milaan verlaten, doch de stad was nog niet door de Franschen bezet. Men dacht dat er vredesvoorstellen zouden volgen, zoodra het fransche leger Milaan binnentrok.

De bijzonderheden van het laatste nieuws met de *Europa*, meldende dat de Oostenrijkers over de Ticino waren terug getrokken, wordt ten volle bevestigd. De Franschen gingen bij Buffalora en Durbigo over de Ticino. Bij beide plaatsen werd hevig gevochten.

De prijzen der broodstoffen waren te Liverpool gedaald.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

PENN JANVAN, N.Y., 3 Junij.—Een afschuwelijke moord, uit winstbejag begaan, is dezer dagen in het ongeveer 8 mijlen van hier gelegen dorp Montague aan den dag gekomen. Een zekere Dr. Wickham aldaas, haalde eenen lompen kerel, Cole genaamd, over, om het leven zijner vrouw tegen eene som van $ 4,000 te verzekeren en sprak met hem af, bij de ophanden zijnde bevalling dezer vrouw, haar te dooden. Doch het viel nu zoo uit, dat toen de vrouw beviel, Wickham juist uit die plaats afwezig was, zoodat er een andere vroedmeester moest gehaald worden, die haar gelukkig verloste. Ongeveer eene week later bezocht haar Wickham en daar zij zich op dezen dag niet geheel wel bevond gaf hij haar iets in, dat hij een geneesmiddel noemde. — Twintig minuten daarna was zij een lijk! Zij werd begraven en niemand dacht er iets kwaads van, tot eindelijk de argwaan der levensverzekeringscompagnie werd opgewekt door den ijver, waarmede Cole op de uitbetaling des gelds aandrong. Zij liet het lijk opgraven en bij de opening der maag vond men eene groote hoeveelheid rottekruid. Wickham en Cole werden gevangen genomen en de laatste legde eene volledige bekentenis af. Daarop—*liet de regter* Doctor Wickham los (!!!) en deze is sedert verdwenen.—*Hail Columbia!*

NEW YORK, 11 Junij. De stoomboot *New York* voer heden middag, naar Bremen, via Southampton, met 148 passagiers, en $ 400,000 in specie.

NEW-YORK, 15 Junij. De bark *Ocean*, vijftig dagen geleden van de rivier Congo afgevaren, werd verleden nacht in deze haven gebragt, onder de hoede van de luitenants Dallas en Campbell, en onder het geschut der scheepstimmerwerf ten anker gebragt. De kapitein derzelve is van hartzeer gestorven. De *Ocean* zeilde den 21 Maart uit deze haven, en kwam den 10 April te Shark's Point aan. Hier werd zij door de engelsche stoomboot *Triton* genomen, doch vervolgens aan den bevelhebber van het V. S. schip *Macon* overgeleverd, die, na gedaan onderzoek, overtuigd werd, dat zij een slavenschip was. Diensvolgens plaatste hij eene prijsequipage aan boord en liet haar naar huis brengen.

Eenige dagen te voren, werden de barken *Ardennes* en *Emma Lincoln* mede door de *Triton* genomen, en zouden ook waarschijnlijk naar huis worden gezonden.

De stoomboot Amerika voer heden naar Liverpool, met meer dan $ 400,000 in specie.

LEAVENWORTH, 11 Junij. — De berigten met den expreswagen van Denver city, tot op den 1sten dezer, bevatten buitengewone berigten, die geschikt zijn om de goudkoorts te vernieuwen, met tienmaal meer hevigheid dan ooit. Aan den noord tweesprong van Varques Creek zijn rijke klompen gevonden, voornamelijk in grof goud en vergaan kwarts. Er heerschte eene groote opgewondenheid door het gansche land. De berigten van goudvindingen in Gregory en andere mijn counties grenzen aan het fabelachtige. Men berigtte, dat een gezelschap uit Indiana van $ 150 tot $ 500 per dag maakte.

Denver City is bijna ontvolkt door dien de lieden naar de bergen vertrekken. Proviand bleef schaarsch. Er was twintig duizend dollars voor claims geboden. Volgende aankomende wagens zullen beslissen of deze berigten echt zijn, doch de thans ontvangene tijdingen verschillen niet van gehalte. Er zijn met deze wagen rijke monsters ontvangen. Deze gemeente is in groote opschudding.

ST. PAUL, 11 Junij. Terwijl bijna alle noordelijke en meer zuidelijk gelegene staten in het begin dezer maand door nacht vorsten zijn bezocht, die bij plekken het zaad, dat frisch en welig was opgeschoten, alsmede de hoofdbloesems, die rijken oogst beloofden, geheel vernietigd n, hebben wij hier in Minnesota tot hiertoe niets dergelijks te berigten. Het weder is wel bij voortduring koeler dan met het jaargetijde overeenkomt, waaronder het gezaaide niet weinig te lijden heeft, maar als er nu slechts regt warm weder komt en de herfstvorsten niet te vroeg invallen, dan kunnen wij op eenen goeden oogst rekenen.

APPLETON, 11 Junij. — Verleden Woensdag morgen wilde de heer Breckinstrader in Wm. Johnson's zaagmolen den riem der machine weder op zijne plaats brengen, toen de machinerie hem plotseling vatte en vreeselijk verminkte, voor men hem losmaken kon. Een arm en verscheidene ribben werden hem gebroken, het vleesch werd van zijne beenen gestroopt en hij zelf werd overigens zoo bezeerd en gekwetst, dat hij het ongeluk niet kon overleven. Hij stierf Donderdag nacht.

NEW YORK, 20 Junij. Het stoomschip *Ariel*, dat naar Southampton en Havre voer, nam 100 passagiers mede en bijna een millioen dollars in specie. De *City of Washington* nam 250 passagiers mede, en een half millioen in specie.

De stuurman en equipage der veronderstelde slavenbark *Orion*, zijn heden op vrije voeten gesteld omdat de bewijzen te onvoldoende waren, om de beschuldigden vast te houden.

Het schip *Dalton*, van Bath, Me., is op reis naar St. John, den 17den, nabij Machias, vergaan. Vijftien personen verdronken, waaronder de kapitein en zijne dochter.

— Een schrijven uit Dunkirk zegt, dat dezen morgen de ligchamen van Martin Sauter, zijne vrouw en zijn kind, in eene bovenkamer van hun huis gevonden werden, allen de keel afgesneden en dood. De daad wordt gedacht bedreven te zijn door Sauter zelven, die niet gelukkig met zijne vrouw geleefd had. Sauter hield een logement.

IJSELIJK. — De Dubuque *Times* deelt een vreeselijk verhaal mede, dat door zekeren Jones geschreven is, van een honderd of vijf Lynchers, in de goudmijnen aan de Cherry Creek, die Mason Clark van Iowa, gevangen, muildieren aan zijne armen en beenen gebonden en hem zoo van een laten scheuren hebben. Alsmede zegt hij dat dezelfde personen Ezra Allen en twee anderen hebben dood geschoten, hetgeen alles volgens den schrijver gedaan werd, omdat zij gedacht werden eenigen der brieven te hebben geschreven, die valschelijk voorgaven, dat er overvloed van goud in die mijnen was. De geschiedenis is ijselijk, maar kan waar zijn.

UITWERKSELEN VAN SLECHTEN TIJD.—De Sheriff verkocht dezer dagen een stuk land op eene hypotheek, waard $ 1000, voor $ 225. De eigenaar stond er bij en had geen cent om dezelve te lossen. Hij werd er geheel door uitgekleed. Tegen den algemeenen regel in zoodanige gevallen, was de hypotheekhouder de kooper niet. — Door eene zonderlinge vergissing, dacht hij het laatste bod te hebben gedaan, en het land werd eenen toeschouwer toegeslagen, die er niet aan dacht het te koopen, en die slechts bood om den hypotheekhouder tot eene som te brengen, die groot genoeg was, om den ganschen eisch te dekken. De hypotheekhouder (of liever zijn agent) keek aanmerkelijk verbaasd, en was bij uitstek verwoed, toen hij bemerkende, dat er, behalve dat hij het land kwijt was, nog zeven honderd vijf en zeventig dollars te kort kwam, om zijn geld terug te krijgen. — Geldleeners zijn eene zeer nuttige klasse van menschen, doch als zij beproeven eenen armen drommel den laatsten schelling af te stroopen, om hunne gierigheid te bevredigen, zal het niemand leed doen hen van tijd tot tijd eene bedrogen te zien uitkomen. In dit geval vond de hypotheekhouder zeer weinig medelijden. — *Wesleyan Freeman.*

EENE FRANSCHE [illegible]— Er is niet aan te twijfelen, dat de Franschen dapper zijn. Hier hebt een bewijs daarvan:

"Een corporaal sprong op de [illegible] in eenen boerenwagen. "Waarheen?" vraagde de voerman.— "Naar den roem," was het antwoord.

De voerman [illegible] zijn hoofd en trad een verlegen gezigt "Ik, die gij zijt," zeide de man van Mars, "weet gij het station van den [illegible] naar Lyons niet?"

LEELIJKE [illegible] New York Sun van Zaturdag [illegible]

waarin berigt werd, dat Barnum eene poging had gedaan, om de overblijfsels van Napoleon den Groote, uit het Hospitaal der Invaliden, te Parijs, te stelen, en dacht dat hij dezelven goed en wel te New York had, toen hij ontdekte dat hij bedrogen was, en in plaat van het keizerlijk stof, eene Egyptische mumie bezat.

Droevig ongeluk.—Donderdag morgen viel er te Mount Pleasant een ander ongeluk voor. Het was een dier vreeselijke gevolgen van onachtzaamheid met vuurwapenen, die maar al te dikwijls schrik en ontsteltenis baren. Het voorwerp van dit ongeluk was eene jonge, schoone en zeer belangrijke dochter van Robert Evans, genaamd Albina. Zij was ongeveer 12 jaar oud. Haar broeder, die 12 jaren oud is, was uit geweest om zwarte vogels te schieten, en was juist te huis gekomen, ongeveer ten 9 ure in den morgen, toen hij zich nederzette en met het slot zijns geweers ging spelen, hun, die bij hem waren, toonende, op welke wijze revolvers werken. De tromp des geweers was naar zijne zuster gekeerd, die slechts weinige voeten er af stond te kijken, en door de eene of andere behandeling, ging het geweer af en zij kreeg het gansche schot in den buik. Het meisje werd door doctor Hoy, van wien wij deze bijzonderheden vernomen hebben, bezocht, en alles werd gedaan, wat haar lijden verligten kon, maar zij stierf des avonds omstreeks zeven uren.—*Racine Journal.*

Eenlijke voorspelling.—De oude Jerome Bonaparte zeide dezer dagen te Parijs, met een neerslagtig voorkomen,—"De dagen van 1813 komen weder." "Neen, neen, uwe Hoogheid," riep zijn medgezel.—"Gij zijt niet oud genoeg, mijnheer," zeide de prins, "om er iets van te weten. Ik heb het alles beleefd; ik heb het alles gezien; ik heb het alles gevoeld. Ik zeg u, mijnheer, wij zijn weder in 1813.

☞ Opdat onze lezers het bovenstaande goed begrijpen, maken wij er hen op indachtig, dat in het jaar 1813 de gelukszon van Napoleon onderging.—*Red. Nieuwsb.*

Ontzettende ontdekkingen. Het verhoor van John McLaughlin, dat dezer dagen te Chicago heeft plaats gehad, wegens het van het spoorwerpen van eenen treinwagens, op den Galena en Chicago spoorweg, heeft eene allerstoutste en allerduivelachtigste bende booswichten, beiden vrouwen en mannen, doen ontdekken. De leden dezer bende zijn geplaatst te Buffalo, Cleveland en Chicago, en het schijnt dat zij door alle soorten van middelen moorden bedrijven, zoowals vergift, brandstichting en spoorwegversperringen.—Verscheidene vertrouwelijke brieven tusschen twee vriendinnen te Buffalo en eenen medepligtige te Chicago brengen de gansche zaak, en de gansche manier van werken aan den dag. Uit dezelven blijkt, dat een aantal personen slagtoffers zijn geworden van hunne afschuwelijke kunsten, en hoe velen er van de handen van anderen geleden hebben, kan slechts gegist worden. Deze ontdekking kan eenigermate reden geven van alle geheime moorden door vergift en andere middelen, ongelukken aan spoortreinen, enz., die in den laatsten tijd zoo menigvuldig zijn geweest.

Het geheim der zeven lijken. In ons vorig nummer hebben wij medegedeeld, dat er in de Long Island Sound zeven lijken in eene kist waren gevonden. De Coroner van Westchester County deed het noodige onderzoek, maar kon niets ontdekken, dat licht op de zaak wierp.

Doch na het onderzoek, kwam de Opziener van Ward's eiland, die van de zaak gehoord had, tot hem, en berigtte dat de kist van de stoomboot was gevallen, die de lijken van Potter's Field naar Ward's eiland overbragt. De Coroner wilde nu, dat zij zouden begraven worden op kosten van New York; doch hem werd gezegd, dat, daar West Chester de kosten van het geregtelijk onderzoek betaalde ($35), het ook de kosten der begrafenis betalen moest.—*Eve. Post.*

CORRESPONDENTIE.

H. a F. O., te New York.—Tot ons innig leedwezen, kunnen wij U zelfs niet een exemplaar der door UE verlangde nommers bezorgen.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

Te Sheboygan:

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

Junij 1859.	Fahrenheit.
Dingsdag 14	52
Woensdag 15	70
Donderdag 16	50
Vrijdag 17	54
Zaturdag 18	56
ZONDAG 19	48
Maandag 20	58

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

Junij 1859.	Fahrenheit.
Dingsdag 14	56
Woensdag 15	77
Donderdag 16	61
Vrijdag 17	56
Zaturdag 18	62
ZONDAG 19	70
Maandag 20	83

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

Junij 1859.	Fahrenheit.
Dingsdag 14	59
Woensdag 15	65
Donderdag 16	51
Vrijdag 17	54
Zaturdag 18	62
ZONDAG 19	65
Maandag 20	62

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Sprangers.
Sheboygan, Wis., den 1sten Junij 1859.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 1,35	@ 1,50
Roode W. en Z. Tarwe,	" "	– 1,00	@ 1,15
Rogge,	" "	– 0,75	@ 0,80
Gerst	" "	– 0,60	@ 0,75
Haver	" "	– 0,30	@ 0,35
Ind. Koren,	" "	– 0,50	@ 0,60
" " in Aren,	" "	– 0,22	@ 0,52
Witte Boonen,	" "	– 0,70	@ 0,85
Erwten,	" "	– 0,70	@ 0,80
Aardappelen,	" "	– 0,50	@ 0,55
Gras Zaad,	" "	– 1,25	@ 1,50
Droogo Appels	" "	– 2,75	@ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 0,00	@ 0,00
Spek [mess]	" "	– 0,00	@ 0,00
Zout,	" "	– 1,75	@ 0,00
Wit Visch,	" "	– 3,00	@ 0,00
Winter Tarwe meel	" "	– 7,00	@ 8,00
Meel extra fijn kwaliteit,	" "	– 6,50,	@ 7,00
" super fijn	" "	– 3,75	@ 3,25
Roggemeel,	" "	– 6,50	@ 7,00
Boekweitmeel	100lbs.	– 0,00	@ 1,60
Ind. Korenmeel,	" "	– 1,90	@ 2,00
Vleesch	" "	– 7,00	@ 10,00
Spek	" "	– 8,00	@ 10,00
Boter	" "	– 0,08	@ 0,09
" versch	℔ lbs.	– 0,09	@ 0,10
Gedroogde Vruchten,	" "	– 0,06,	@ 0,00
Hammen,	" "	– 0,07	@ 0,00
Eijeren	per dozijn.	0,08	@ 0,09
Timmerhout	M	– 6,00,	@ 10,00
Shingles,	M	– 1,25	@ 1,50
Hooi	ton	– 7,50,	@ 8,00
Hout,	cord	– 1,25	@ 0,00

Billo Williams,
ADVOCAAT
en
PROCUREUR,
Practiseert voor alle Geregtshoven in
[illegible]
SHEBOYGAN, [illegible] WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

Advertentien.

Sheboygan & Mississippi spoorweg.

BEKENDMAKING.

Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—

Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.

Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.

Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min, en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.

Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.

Vracht van Sheboygan naar Sheboygan Falls, 20Ct.
" " " " Decca 40 "
" " " " Plymouth 60 "

☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

** Heden beviel van eene dochter LEVINA WILHELMINA PEENE, geliefde echtgenoot van JOHANNES KWEKKEBOOM.
Sheboygan, 12 Junij, 1859.

ALLERBESTE
TARWE
en
ROGGEBLOEM &c.
TE KOOP,
in den
EVERGREEN CITY
MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.
384tf. **V. E. Young,** agent.

Let wel!

Aan de Hollanders in de stad en County Sheboygan word bekend gemaakt, dat

alle soorten van kruideniers- en ellenwaren

het goedkoopste en beste in

GEO. END'S

Winkel in de Center straat te Sheboygan
te koop zijn, en dat zij zich van eene goede bediening kunnen verzekerd houden.
Het beroemde
Koffijextract van Fr. Felix
is hier voor verminderde prijzen te bekomen. 482-3m

Mr. W. F. OTTEN

New York.

[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]

7 Beekman street, [Nassau Bank Building, room No. 2.]

OFFICE OF MR. EDMON BLANKMAN,
COUNSELLOR AT LAW.

stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen [illegible] door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op

1.) Humoristisch Album,

gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $3—

2.) De Nieuwsbode,

Orgaan der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

John Sully

is weder te huis te Sheboygan Falls, [illegible] nieuwe goederen [illegible] NEW YORK [illegible]

Ga niet naar

PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG

in

Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, [illegible]

JOHN SULLY

[illegible] Pike's Peak te gaan, [illegible]

SULLY [illegible] County.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Groceries, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,

April 13 tf Sheboygan, Wis.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,
VERDORVENE SPIJSVERTERING.
ZIEKTE DER NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, onzen tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.—Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte; en, in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—Boerhave's Hollandsch Bitter—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal to weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redeneerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechte pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welks verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest:—iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men, in die *tijdperken*, zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van *verligting* te zullen vinden *van de misselijkheid en herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken, van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch, zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen. En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal.—Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij belooven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.—Het groot getraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co.,
eenige eigenaars,
Pittsburgh, Pa.

Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. Sheboygan, Wis.
J. J. van de Plassche, Milwaukee, Wis.
Barclay Brothers, Chicago.
L. D'Ooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard; Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

HEETE & KOUDE KOORTS,

aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt geboren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de ingewanden en afscheidende organen van het ligchaam. De lever wordt stijf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed af te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestelte weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseren met de lever, en raken ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deelen te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. Het bloed verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de *huiverigheid*. Doch dit mislukt. Dan volgt de *koorts*, in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidende deel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van heete en koude koorts. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.

Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,

dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, *geneest* het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bijtijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, houdt het gestel gezond of schoon aan de ziekte blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts, periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, aamborstigheid, hartkloppingen, pijnlijke aandoeningen der milt, vrijsterziekte, koliek, verlamming, en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden meer of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "koortsmiddel" neemt de oorzaak dezer ongeregeldheden weg, en geneest de ziekte.

Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijs er aan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men *acclimatisering* noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "koortsmiddel" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat het even goedkoop is als goed.

BEREID DOOR
DR. J. C. AYER EN CO.
LOWELL, MASS.
Prijs een Dollar de flesch.

Ayers Cherry Pectoral

heeft zich zulk eenen naam verworven, wat betreft het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten, dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruikt wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden. Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is, behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

1859. Nieuwe voorraad van Goederen. 1859

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim geassorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN;
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.
Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.
Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.
Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

AYER'S CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aambeijen;
Voor klierziekte;
Voor daar uit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts de doos: zes dozen $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven *voor niet* almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven: ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginselloze koopliedenmet andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door
Dr. J. C. Ayer & Co.,
LOWELL, Mass.

Alle geneesmiddelen zijn te koop bij

W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth.
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kaach & Steavens, Greenbush.
J. Heukelmen Wolters, Pella, Iowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

Jos. Baker & Co.

hebben altijd voor handen eene uitgezochte partij paarden, die ten hoogste geschikt zijn voor werk- of voor pleizier-paarden. Zij bieden dezelven tegen zeer lage prijzen te koop aan en noodigen hunne hollandsche vrienden uit, hunnen voorraad te komen bezien.
Sheboygan, den 21sten Julij 1858. 437tf.

NIEUWE GOEDEREN.

Op heden bekomen

BIJ

A. P. LYMAN.

27 October 1858. 455

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, Maart, 1858. 381tf

D. M. HANSCOM;

KRUIDENIERSWAREN
en
Mondbehoeften,
in het groot en klein.
De eerste deur naast de Bank of Sheboygan,
in
PENNSYLVANIA AVENUE,
SHEBOYGAN. WISCONSIN.

G. P. H. Zahn. Henry Hospers.

ZAHN en HOSPERS.

Zijn gereed om te koopen, verkoopen of informatien te geven, met betrekking tot loten, farms, prairie en bosch landen in Central Iowa en bijzonder in de omstreken van Pella.—Als ook tot het huren en verhuren van farms en huizen in de Hollandsche Kolonie Pella en in het algemeen in Marion County, Iowa.

Bijzondere aandacht zal gegeven worden aan het invorderen van gelden, het betalen van belastingen, het afdoen van Hypotheken, het nazien van bewijzen van eigendom, het adsisteren van voogden en executeuren in het beheeren van nalatenschappen, het aanvragen en veranderen van wegen, het opmaken van stukken van Notarielen aard, zoo wel voor de Vereenigde Staten als Nederland enz. enz.

Pella, Iowa
den 19den Junij 1858. 428tf.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS,

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa,

drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

LANDERIJEN,

. . . het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS.

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Deze nemen alle regtzaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 169 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John C. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.
☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858. 1194

moeder een zieke bloedverwant was bezoeken, en de vader in Marion's brigade diende. Het was op dien tijd, toen de worsteling voor de vrijheid donker en hopeloos scheen. Zuid Carolina was overstroomd van mededoogenlooze vijanden, en werd te vuur en te zwaard verwoest. Het Toryschap was rijp, en ging rond als een verderfengel, oud en jong treffende. Niemand vertrouwde zijnen nabuur, voor hij met hem schouder aan schouder stond in den strijd. Niemand wist waar trouw en broederschap te vinden, voor dat gevaar en dood waren gekomen om vriend en broeder op de proef te stellen.

Burnside's woning — die den naam van Laurelwood had ontvangen, uit hoofde zij digt bij Laurel Swamp lag — was zoo ver van steden verwijderd, dat hij zich vleide, dat hare rust door geene marcherende legers of zwervende benden koningsgezinden zou gestoord worden. Het is waar, dat hij zijne geliefden met tegenzin verliet, en dikwijls door vrees voor hare veiligheid gekweld werd; doch pligt — ja, noodzakelijkheid — riepen hem in het veld, en hij ging, hopende dat de Voorzienigheid degenen, welke hij te huis achterliet, zoude beschermen. Tot dus verre was Laurelwood nog wel geen overlast aangedaan; maar de vreeselijke verhalen van de in nabuurige plaatsen en gehuchten bedrevene wreedheden bereikten hem dagelijks.—Ook was onlangs de vrees der jonge juffers opgewekt door de vervolgingen van zekere personen, wier gedragingen en grondbeginselen even berispelijk waren. Met deze personen zullen wij weldra later bekend worden.

Wenschende hare neerslagtigheid te verbergen, en te zien of de open lucht niet op beterder was, opende Jessie Burnside de deur, en trad naar buiten, gelijk zij gehoofde, zonder deze Ruth en Judith opgemerkt te worden. Eenige yards van daar bevond zich een zomerhuisje, dat met wijngaarden begroeid was; dit trad zij binnen, en zette zich neder. Zij had dit naauwelijks gedaan of zij hoorde eene stem haren naam uitspreken. Zij sprong met eenen kreet van schrik op. Eene grove hand werd ruwelijk op haren mond gelegd; het was de hand van Martin Vantassle.

"Kom, juffer, wees niet verschrikt, want ik ben noch een wolf noch een panter, maar eenvoudig Martin Vantassle — een man zoo goed als gij tusschen hier en den mond der Santee vinden kunt. En wat nog beter is, ik ben een koningsman, en de koningsmannen volgen tegenwoordig hunnen eigen zin."

"Gij zijt ruw en ongemanierd, mijnheer!" riep Jessie, hem met verontwaardiging van zich stootende. "Als gij mij iets te zeggen hebt, zeg het dan en ga heen."

"Wel, juffertje, ik heb iets met u te verhandelen, geloof ik, dat voor het gansche leven zal wezen, als het u bevalt. Ik ben geen man, die veel kan praten, en ik heb niet veel tijd over voor dat zoetsappig geslamp, dat zij vrijen noemen, maar ik ben hard om eene vrouw verlegen, en gij zijt het meisje, waarop ik mijn hart heb gesteld."

"O, is dat uwe manier van vrijen?" zeide Jessie verachtelijk. "Laat mij u dan zeggen, Martin Vantassle, dat uw vrijen afschuwelijk is. Gij zijt een beer!"

"Zoo gaat het goed, juffertje; geef mij lieve namen. Gij kunt mij tot den goedaardigsten beer van de wereld maken, als gij wilt."

Vantassle trachtte haar met zijne lompe hand onder de kin te vatten.

"Raak mij niet aan! Er ligt bezoedeling in de aanraking van iemand, die een verrader wordt, en zijne eigene landslieden aan vreemde indringers verkoopt. Ik heb

SAUL DEKENOOG,

of het

TORY VERBOND VAN ZEVEN.

Een Verhaal van Zuid-Carolina.

Naar het Engelsch van

DR. J. H. ROBINSON.

Schrijver van "Nick Whiffles," "Buck Bison," "Half witted Nat," "Marion's Brigade," "The pioneers of Kentucky," enz., enz.

HOOFDSTUK I.

HET VERBOND DER ZEVEN.

Zeven van verschillende punten komende mannen, die zich met groote moeite eenen weg baanden, door de bijna ondoordringbare muren van door een gevlochtene en tegenstand biedende struiken, kwamen in 177 —, op eene plaats genaamd *Laurel Swamp* (Laurier Moeras), in Zuid Carolina, onder de uitgebreide takken van eenen cipres, bij een. Zij verzamelden hout en bladeren en maakten een vuur aan. De vlammen, die uit den droogen hoop opstegen, wierpen eenen rooden gloed op hunne gezigten, die gevoord en misvormd waren door den invloed van kwade driften.—Zij waren nog jong, zijnde de oudste niet boven de vijf en dertig jaren. Terwijl zij daar zoo in eenen kring rondom het vuur stonden, geleken zij op eene groep rondzwervende engelsche heidens, die pas uit den kerker of van den galg ontsnapt waren.—Zij waren gewapend met sabels, messen, pistolen en musketten. Hunne gezigten waren met kruid bemorst, hunne baarden en hun haar waren lang en verwaarloosd, hunne kleederen verscheurd door vechten of door de scherpe doornen der cipreshagen. De namen dezer mannen waren als volgt: Martin Vantassle, Nathaniel Herrick, Philip Langford, Simon Arrowsmith, John Nicolson, James Pollard, en Timothy Becker.

Vantassle, een groote, sterke, lelijke kerel, was de aanvoerder van deze woeste en onhandelbare wezens. Zijne zware sabel uit de schede trekkende, en de punt daarvan tusschen zijne voeten in den grond stekende, sprak hij zijne medgezellen aan.

"Mannen," zeide hij op eenen harden, barschen toon, die goed met zijn algemeen voorkomen overeenkwam, "wij zijn hier dezen nacht bij een gekomen, om ons met eenen plegtigen eed en wederzijdsche toestemming, tot een eeuwig kameraadschap te verbinden. Ieders hand is tegen ons, ten minste in deze streken — en de onze is wederkeerig tegen ieder. Wij hebben hoop en trouw gezworen aan zijne genadige Majesteit, den Koning van Groot Brittanje en den wettigen regeerder dezer kolonie, hebben zijn geld ontvangen en zullen zijn werk doen."

"Om den koning geef ik niet veel," mompelde Nat Herrick, "maar om de gansche vernieling en verdelging der Whigs. Zuid Carolina is zoo goed als half veroverd. De zaak der muiters wordt van dag tot dag zwakker, en wij zullen hen weldra weg vegen als kaf. Het zou wel vreemd wezen, als Nat Herrick, dan, zijn aandeel niet van den buit had."

Er verhief zich een goedkeurend gemompel in den grimmigen kring.

"Daar wil ik juist op komen," vervolgde de Vantassle ongeduldig.

"Ik denk dat ik het wapen der zamenzwering en den aard uwer gevoelens begrijp, en

Mengelwerk.

Garibaldi en zijne Overwinningen.

De belangwekkendste door den oorlog in Italie voortgebragte persoonlijkheid is de man, die [illegible] tusschen den dappersten der Italiaansche patriotten en den Keizer der Franschen. Het is bekend dat de benoeming van Garibaldi tot bevelhebber [illegible] vrijwilligers [illegible] door het democratische element van Piemont werd [illegible] den Franschen graaf. Doch wat ook de vroegere staatkunde van Napoleon moge zijn, [illegible] als de Oostenrijkers uit Lombardije en Venetie verdreven zijn, het blijkt duidelijk dat de ziel van Garibaldi in den strijd is, en dat hij het Fransche [illegible] wordt, hem en zijnen dapperen medgezellen in 1847 — 1849 door den Franschen Keizer aangedaan, [illegible]. Napoleon III is naar Piemont gegaan, om de herinneringen van den italiaanschen [illegible] van Napoleon I te verlevendigen; Garibaldi met zijne 5,000 slecht gewapende vrijwilligers [illegible] alle [illegible] bewegingen, de plotselijke [illegible] leven. Vechtende naar zijn eigen plan, met zijn eigen volk, slechts verantwoordelijk aan den [illegible] van Sardinie en de zaak der italiaansche onafhankelijkheid, is hij de eerste geweest om den voet op des vijands grond gebied te zetten en de oostenrijksche [illegible] het stof hunner eigene fortificatien te [illegible]. De schrale schets zijner bewegingen, die tot ons gekomen zijn, is ongeveer als volgt:

Op den 22. Mei trok hij aan den mond van het meer Maggiore de Ticino over; op den 23sten trok hij op Varese aan, eene stad van omstreeks 9,000 inwoners, 13 mijlen ten westen van Como; op den 24sten en 25sten had hij, geheel van geschut ontbloot, Varese ingenomen, en werd door de Oostenrijkers met geschut aangevallen; in den loop der [illegible] volgende dagen had hij twee veldslagen gestreden — [illegible] — [illegible] de Oostenrijkers [illegible] Milaan, bezette hij de stad Como, was hij in het bezit van al des vijands stoombooten op het meer en trok hij [illegible] Lecco binnen, 16 mijlen verder oostelijk. Te Como werd hij door deszelfs 20,000 inwoners met vreugdevuren en luidruchtige vreugdeblijken ontvangen. Het gansche noordwestelijke Lombardije was in zijne handen, en de opstand aan deszelfs [illegible] vervolgd en geplunderd volk [illegible] de vurigste republikein verlangen [illegible]. Aldus had Garibaldi, met zijn handvol vrijwilligers, de Oostenrijkers eene hunner gewigtigste stellingen doen ontruimen, en van den bal der [illegible] in het Lombardijsch venetiaansch koningrijk den eersten stoot gegeven. Als [illegible] begrippen van de in zoodanige onderneming te boven te komen moeijelijkheden niet door den afstand zeer vergroot zijn, is deze reeks van overwinningen het schitterendste hoofdstuk in de italiaansche geschiedenis — eene geschiedenis, die de grootste wapenfeiten heeft bewaard, die de wereld ooit gezien heeft. Ontwijfelbaar zijn het de door de bondgenooten tot hier toe behaalde gewigtigste voordeelen, welke Garibaldi behaald heeft.

De geschiedenis van Giuseppe Garibaldi voor dezen oorlog, was vol ridderlijke dapperheid, en [illegible] vaderlandsliefde en trouw. Geboren te Nice, in het koningrijk Sardinie, 4 Julij 1807, groeide hij op voor het beroep van zijnen vader en grootvader — dat van de zee. In 1834 verdacht zijnde van medepligtigheid aan den opstand in Savoije, werd hij door den koning, Karel Albert, ter dood veroordeeld. Met groote moeite ontkwam hij zijnen vervolgers, door over de Var te zwemmen — eene rivier, die Italie van Frankrijk scheidt.

Kort na dit avontuur ging hij naar Zuid Amerika en nam deel aan den onafhankelijkheids oorlog te Montevideo, tegen Rosas den tiran van Buenos Ayres. Hier rigtte hij een italiaansch legioen op en commandeerde te gelijker tijd de montevideesche vloot, met welke hij verscheidene wanhopige gevechten streed tegen eene groote overmagt. Lord Howden, dien het britsche gouvernement uitzond, om tusschen de strijdende partijen [illegible] te zijn, sprak van hem in de volgende uitdrukkingen:

"Het garnizoen was bijna geheel zamengesteld uit Italianen en Franschen, met een weinig vrijgelatene slaven, en werd gecommandeerd door iemand, aan wien het mij aangenaam is deze schatting te betalen, want hij stond daar als belangloos persoon, die niets voor zijn eigen voordeel zocht. Ik spreek van eenen persoon van grooten moed en krijgskunde, die eene billijke aanspraak heeft op ons medegevoel, in overweging nemende de onverantwoordelijke tusschenkomst der Franschen, en de jongste buitengewone en onnatuurlijke gebeurtenissen, die in Italie hebben plaats gehad.— [illegible]"

In 1848 keerde Garibaldi uit zijn italiaansch legioen naar zijne geboortestad terug, en vond zijnen souverein en zijne landslieden in oorlog met Oostenrijk. Hij bood onmiddellijk Karel Albert zijne diensten aan, denzelfden, die hem achttien jaren vroeger tot den dood had veroordeeld. — Door dit aanbod van zich zelven aan den koning, kondigde hij [illegible], welke hem zonder [illegible] in den tegenwoordigen strijd aanvuurt. "Italie zal zich zelve redden," schreef hij vervolgens, "het te bevrijden van den vreemdenvloek — dit was mijn doel, en ik geloof, ook van de meesten mijner landgenooten. Italie kon niet ondankbaar zijn jegens zijne bevrijders, wie zij ook zijn mogten." De koning ontving hem koel, doch nam zijne diensten aan, en plaatste hem toen in eene stelling, waar hij geen enkel schot op de Oostenrijkers kon doen. Karel Albert werd op de vlugt gedreven en verloor zijne kroon. Toen begon Garibaldi op zijne eigene rekening te handelen. — Met 4,000 patriotten viel hij in Noordwestelijk Lombardije — het zelfde grondgebied, dat hij thans voor de tweede maal is binnengerukt — en versloeg de Oostenrijkers in twee bloedige gevechten. Daarop ging hij naar Rome en nam de verdediging op zich van de nieuwe republiek tegen de vereenigde krachten van Frankrijk, Oostenrijk en Napels. De herculische veerkracht en onverschrokken moed van Garibaldi bezielden zijne soldaten met heldenmoed. Regiment op regiment der veteranen van Algiers werd van de poorten van Rome terug geslagen, en het was niet voor na het bombardement eener stad, tot welks beantwoording het Garibaldi aan de middelen ontbrak, dat hij het besluit nam, om zich door zijne vijanden heen eenen weg naar Venetie te banen, waar de Republikeinen het laatst stand hielden. Hierin was hij bijna geslaagd, doch met eenige weinige booten in het gezigt van de meesteres der Adriatische zee gekomen, werd hij door de oostenrijksche blokkade vloot ontmoet — verscheidene zijner booten werden genomen, doch Garibaldi zelf ontsnapte op het land. Hier stierf zijne heldenmoedige vrouw, die hem in al zijne gevaren vergezelde, en werd nabij het strand door haars echtgenoots handen begraven. Een eenige landsman, die hem hielp, werd door de Oostenrijkers gevat en opgehangen.

Garibaldi misleidde zijne vijanden, trok door de bosschen en gebergten van de oostelijke kust der Adriatische zee naar Piemont, vanwaar hij naar Amerika ging. Te New York werd hij [illegible] in eene [illegible], waarvan hij zijn levensonderhoud had, en naderhand voer hij den handel [illegible]. In 1854 keerde hij naar Piemont terug en verklaarde zich bouw en getrouw aan Victor Emanuel, op de regtstreeksche verklaringen van dezen, dat de aanstaande italiaansche omwenteling door het sardinische hof zou begunstigd worden. Van dien tijd af tot heden, heeft Garibaldi op zijne eigene landhoeve, op het kleine eiland Caprera, gewoond. De gebeurtenissen van zijn vroeger leven, niet minder dan de merkwaardige wapenfeiten der laatste twee weken, beloven hem den naam van uitstekende bekwaamheid en dapperheid onder de generaals van den oorlog in Italie.

De geleerde olifant. "Dat is een zeer geleerd dier, wat gij daar hebt," zeide een saletjonker tot den oppasser van eenen olifant.

"Zeer geleerd," was het korte antwoord.

"Hij doet allerlei kunsten, niet waar?" zeide de pronker, terwijl hij het dier door zijn lorgnet bekeek.

"Verbazende kunsten. Denk maar eens, wij hebben hem geleerd, geld daar boven in dien hoogen bak te leggen. Beproef het maar eens met eenen daalder."

De nieuwsgierige stak den olifant eenen blanken daalder toe, welken deze ook waarlijk in den gezegden hoogen bak, geheel buiten het bereik des eigenaars, bragt.

"Wel, dat is zeer buitengewoon; laat mij nu eens zien hoe hij er het geldstuk weder uithaalt en terug geeft."

"Die kunst hebben wij hem niet geleerd," antwoordde de oppasser hard op lagchende, en begaf zich naar de apen en tijgers.

☞ "Jemmie," zeide een eerlijke Ier tot eenen anderen, voor het eerst dat hij eene locomotief zag. "Wat is dat voor een snorkend beest?"

"Waarlijk," antwoordde Jemmie," ik weet het volstrekt niet, of het moet eene stoomboot zijn, die voortholt, om in het water te komen."

Agenten voor den Nieuwsbode

Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls,—G. P. Veltzer.
Milwaukee,—J. J. Van de Plassche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Pasdeloupe.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio,—C. M. Brand.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. Hoedemaker.
Holland, Mich.—Izaak Kappen.
Zeeland, Mich.—[illegible]
Grand Haven, Mich.—R. van Baalen.
Grand Rapids, Mich.—[illegible]
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Az.
Albany, N. Y.—J. Wolf.
New York City,—Mr. W. [illegible]
Paterson, New Jersey,—[illegible]

☞ De Agenten worden [illegible]

DE NIEUWSBODE KOST VOOR [illegible] JAAR, $2,00 IN [illegible] MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS

[illegible]

A. POTT, Sheboygan, Wis.

---

jongens. Geen onzer heeft ooit den koning van Engeland gezien; en als wij dit deden, dan zou het dom wezen te denken, dat hij dan tegen ons spreken zou; en om de waarheid te zeggen, wij geven weinig om hem. Ik houd meer van Martin Vantassle, dan van eenigen koning in de wereld. Ik vecht tegen de Whigs, omdat hunne partij de zwakste is, en omdat ik hen haat; en er is vooruitzigt van er bij te verdienen. Als wij hen weggejaagd hebben, dat spoedig zal gebeuren, naar dat tegenwoordig de zaken staan, zullen wij zelve meester van 't land zijn. Wij zullen huizen en landerijen hebben, en negers om ons op te passen."

"Dat is de soort van praat, die ik graag hoor," zeide Jim Pollard.

"Het is ook eene soort van praat, die zal blijken profetisch te wezen," hernam Vantassle.

"Dat zou ze, als wij Marion en Sumpter [illegible]," viel hier Langford in. "De Moeras Vos (*Swamp Fox*) zal spoedig stil genoeg zijn, dat beloof ik u! Kolonel Tarleton zit hem op de hielen, en hij zal hem vangen, eer hij eene week ouder is. Maar dat daargelaten; laat hen [illegible] — onze leus is *Booty and Beauty*' (Buit en schoonheid.)"

"Wij weten wie uwe schoonheid is," zeide Simon Arrowsmith, hem van ter zijde aanziende; "het is Jessie Burnside."

"En hij zal haar hebben ook!" zeide Herrick, met eenen vloek.

"Denk er, Hal Herrick; en als gij niet [illegible] bij Ruth Haviland, zal het mijne [illegible]."

"En wil niemand een woord voor mij [illegible]," zeide Langford.

"Honderd, als gij het wilt!" riep Pollard, "schoon het mij als de grootste zotheid voorkomt, vrouwen achterna te loopen, als er nog zoo veel te vechten valt. — *Mijne* liefste is eene bloedige, en ik vind haar overal, waar een Whig op te hangen, eene geldlade te plunderen, of een huis af te branden is. Evenwel, als gij zin hebt in Judith Burnside, dat gaat mij niet aan, en ik geloof dat niemand onzer u in den weg zal staan. Zij is zeer mooi, en zoo trotsch als zij mooi is; en als gij haar ooit krijgt, dan zal het door valsche en niet door eerlijke middelen wezen. Ik wil niet hard tegen u zijn, Phil Langford, maar ik ben er zeker van, dat gij weinig verstaat van hetgeen de menschen eerlijk vrijen noemen.— Maar wees daarom niet neerslagtig, man, want wij zijn verpligt elkander onder alle omstandigheden, en in alle dingen te helpen."

Martin Vantassle trok zijne sabel uit den grond en dezelve uitstekende, hield hij haar boven het flikkerende vuur; het lemmet was gedeukt en geschaard van het dienst doen, en er waren roode vlekken op. De anderen trokken ook de hunnen en legden die op de zijne, waarop hij een vreeselijk en goddeloos verdrag voorzeide, hetgeen zij afzonderlijk herhaalden. Het was te godslasterlijk en ergerlijk, om woordelijk op het papier te zetten. Zij verbonden zich tot wederzijdsche broederschap en misdaad; tot het verdelgen der worstelende en gejaagde Whigs; tot het geven van geen kwartier aan den gevangen genomen vijand; tot het vervolgen van den vlugteling met mededoogenlooze woede; tot het bedrijven van elke snoodheid aan de weerlooze patriotten; tot het berooven, verbranden, mishandelen der hulpelooze onschuld.

Toen dit vreeselijke en onnatuurlijke verdrag gemaakt was, wendde Vantassle zich tot Herrick, en vraagde:

"Welke namen hebt gij gebragt?"

Herrick haalde een morsig papier uit zijnen vestzak, en las het vuur bukkende las hij de volgende namen:

"Paul Hazelhurst, Frank Haviland, Tom Hutter, Podyah Makepence, Gideon Grant, Blinko, eenen neger, en Saul de Eenoog, van Laurel Swamp.

"Man," zeide Vantassle, "dezen zijn voor het zwaard! Wij zullen hen opsporen en dooden. Krachtens mijn gezag, en bij den eed, dien gij gezworen hebt, beveel ik u, nacht en dag de personen te vervolgen, wier namen gij gehoord hebt, tot gij hun het leven hebt benomen!"

"Zij zijn met hun zevenen en wij zijn met ons zevenen — dat is voor ieder een," zeide Herrick.

"Laat ons elks man bij het lot bepalen," sloeg Langford voor.

"Dat denkbeeld is goed, en de zaak zal door het lot beslist worden."

Deze voorslag werd met drift aangenomen, deszelfs nieuwheid maakte hem welkom. De namen der ter verdelging gedoemde personen werden op zeven stukjes papier geschreven, en door zijne zes bondgenooten uit Vantassle's muts getrokken. Herrick trok het eerste lot.

"Frank Haviland!" riep hij.

"De broeder van Ruth!" zeide Pollard, de schouders ophalende, en zijnen kameraad vragend aanziende.

"Tom Hutter," zeide Langford, trekkende en zijn briefje lezende.

"En ik Blinko, den zwarten," zeide Nicolaas.

"En ik Saul den Eenoog!" riep Pollard moedeloos.

"Gij hebt daar wat te doen gekregen," lachte Vantassle, "Als gij Saul, van Laurel Swamp, verschalkt, zult gij de grootste man onder ons zijn."

"Podyah Makepeace, een echte Yankee!" verklaarde Tim Becker, naar zijn briefje ziende.

Simon Arrowsmith was de laatste om te trekken. Hij trok Gideon Grant, en liet Paul Hazelhurst voor Vantassle over.

"Dat is juist zoo als ik het wenschte," merkte de laatste aan, terwijl een trek van haat eene meerdere kwaadaardigheid aan de uitdrukking van zijn gelaat gaf.

"Hij heeft de Burnsides op Laurelwood bezocht," merkte Langford aan.

"Is het Judith of Jessie?" vraagde Pollard, met eenen spotachigen lach.

"Het zal geene van beiden zijn!" bulderde Vantassle, woeste blikken om zich heen werpende. "Laat ons de handen in een leggen," ging hij voort, "en zweren, dat wij ons, elk voor zich, aan het lot zullen houden."

Dit werd oogenblikkelijk gedaan; met ineengelegde handen en ontbloote sabels herhaalden zij hun vreeselijk verdrag, en riepen verschrikkelijke straffen over zich in, als zij ongetrouw aan hunnen eed werden bevonden. Het verbond der zeven was gemaakt.

Zij scheidden, en gingen hunne verschillende wegen. Een oogenblik later, en niets dan de smeulende asch van hun vuur bleef over, om de plek aan te toonen, waar zij waren bij een gekomen.

HOOFDSTUK II.

LAURELWOOD.

De avondschemering daalde zwijgend op Laurelwood neder; zij kronkelde zich om de woning en de roodom deszelve staande boomen, gelijk een bleeke, zachte mist. Het was een zeer rustig uur, doch voor Jessie Burnside was er iets onuitsprekelijk drukkends in de lucht. Hare schoone gezellinnen, Ruth Haviland en Judith Burnside, hare zusters, deelden ook in dit gevoel van ernst. Met uitzondering van Blinko, een zwarte bediende, en Jupe, een mulattenmeisje, waren deze juffers, te dezer tijd, de eenige bewoonsters van het huis, daar de